

حَسْبُكَ اللَّهُ
 انْ اُرِيدُ اِلَّا الْاَصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي اِلَّا بِاللّٰهِ
 منهنجو ارادو صرف اصلاح ڪرڻ جو آهي جيستائين منهنجو وس آهي ۽ منهنجي توفيق الله جي طرف کان آهي

اَلْاَصْلَاحُ اِلَّا بِاِيْنِ شَوَاقِدِ اللَّهِ وَعَلَى الْاَصْلَاحِ اَلْبَرَكَاتُ بِحَمْدِ اللَّهِ

20 محرم الحرام 1438 هـ اڪٽوبر 2016

اصلاح

مَنْعٌ وَأَمَّا وَمَا لُكْسِيرٌ

الاصلاح پبليڪيشن دادو

نعت شريف

شاعر: خليل احمد غفاري بخشي

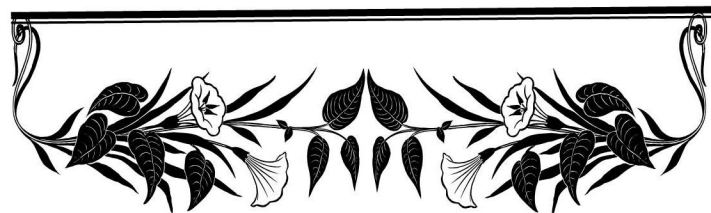
ٿلھ: گھمڻ وارا گھمي بيھن گھمڻ جو پار بي شيءِ آ
مديني جون مٺيون گھٽيون گھٽين جو غبار بي شيءِ آ

1: لنڊن، پٿرس گھمڻ وارا گھمي چوندا مديني کي
لکين پيرا گھمڻون دنياھتي هڪ وارُ بي شيءِ آ

2: مڪي ۾ پي ٿم ڪعبو آ مگر ڪعبو به آ چوندو
مدينه تون مدينوھين مگر تنھنجو پار بي شيءِ آ

3: ڏسي بابو امڙ پنھنجا اکيون پونديون ٺري آھن
مگر تن به چيو اوپٽ! اکين جو نار بي شيءِ آ

4: چوي قرآن توجنت ڏاڍي سھڻي سينگاريل آ
مگر مدينيءَ جي گنبد جو گل و گلزار بي شيءِ آ

منقبت شريف

شاعر: مولانا خالد حسين راجپر ظاهري

تلمھ: اسان حق سڄڻ سائين چونداھون. تڏھن تہ سھڻا لڳندا ھون

1: محبت جنھن جيءَ ۾ مستانا. اُن سھڻي سڄڻ جا آھيون ديوانا
پير جي پيار ۾ ٿي پروانا. اسان ناز ڪري اڳيان نچنداھون

2: قربان ڪيون جند جان ھي ساري. عشق اندر ۾ باھ آ ٻاري
وھ وھ وھ وھ وھ فيض غفاري. اسان پتنگن وانگي پچنداھون

3: نيٺ ۽ نظرون جڏھن ڪٿي ٿو. نينھن. نظارو ڏاڍو وڻي ٿو
مرڪڻ سان جڻ موتي مٽي ٿو. چھرو چنڊ پيا ڏسنداھون

4: دل جو مالڪ روح جو رھبر. ڪيئن پڄي ھتي مشڪ ۽ عنبر
مھتاب مثل آ ماھ منور. ڏسي پيا تنھن کي ٺرندا ھون

5: ساري دنيا کان فيض نرالو. حق سڄڻ سائينءَ جو جڳ جِيالو
”خالد“ تنھن ۾ ڳٽائي نالو. اسان شيرن وانگي ھلنداھون

موكلن لاء

اداريو

﴿قومي سرمايو﴾

نوجوان قوم ۽ ملت جو عظيم سرمايو هوندا آهن ۽ ملڪي ترقيءَ جو دارومدار انهن نوجوانن تي هوندو آهي اهو ئي سبب آهي جو اسان جي روحاني پيشوا سيدي و مرشدي حضرت سھڻا سائين رحمۃ اللہ علیہ جن روحاني طلبہ جماعت جو بنياد رکيو ته جيئن اسان جا نوجوان تعليم کي پنهنجي اولين ترجيح سمجھي علمي ۽ تحقيقي ميدان ۾ ڪاميابيون ماڻين.

الحمد لله! حضرت خواجه قبلہ مرشد سچڻ سائين مدظلہ العالی جن جي تربيت، ترغيب ۽ هدايات جي روشني ۾ جماعت سان لاڳاپيل جملي اهل ذکر جي اولاد پاڪستان ۾ ۽ ٻيرون ممالڪ اعلى ترين سرڪاري ۽ خانگي تعليمي ادارن ۾ نمايان ڪارنامہ سرانجام ڏئي ڪاميابيون ماڻي رهيا آهن. حضرت صاحب جن جي خصوصي هدايات جي روشني ۾ ر.ط.ج جا نوجوان تحقيقي ميدان ۾ پڻ جاکوڙي رهيا آهن.

اسان پُر امید آهيون ته اهي نوجوان تعليم سان گڏوگڏ اعلى ڪردار ۽ باوقار حيثيت جا مالڪ بڻجي ملت اسلاميه ۽ سچي انسانيت جي لاءِ اطمینان ۽ سکون جو باعث بڻبا. لھذا اسان کي گھرجي ته اسان مستقبل جي معمارن جي صحيح رهنمائي ڪريون ۽ کين صاف سٿرو، صحتمند معياري تعليمي ماحول مهيا ڪيون.

جماعت اصلاح المسلمين جي جملي احباب کي گذارش آهي ته اسڪولن، ڪاليجز ۽ يونيورسٽيز ۾ زيرتعليم پنهنجي اولاد لاءِ الله وارن جو مھيا ڪيل پليٽ فارم يعني ر.ط.ج سان تنظيمي وابستگي کي يقيني بنائين.

جماعت اصلاح المسلمين جا اڪثر مرڪزي ۽ صوبائي قائدين بہ ر.ط.ج جي پيداوار آهن.

طاھري نعمة الله

درس قرآن

سورة فيل

حضرت علامہ مولانا محمد عثمان جلباڻي طاهري

ترجمو: اي محبوب! ڇا تو نه ڏٺو تنهنجي رب انهن هاتين وارن جو ڪهڙو حال ڪيو، ڇا انهن جي سازش کي تباهه نه فرمائين ۽ انهن تي ابابيل پکين جون توليون موڪليائين جو انهن کي ڪنڪريٽ جي پٿرين سان ماريائون ٿي پوءِ انهن کي ڪري رکيائين کاڌل لتاڙيل گاهه وانگر.

شان نزول: حضور عليه الصلوة والسلام جن جي ولادت باسعادت کان هڪ سال اول يا ٻه مهينا اول جو واقعو آهي ته حبش ملڪ جو نجاشي بادشاهه هيو ۽ يمن جو ابرهه نالي ننڍي رياست جو بادشاهه يا سردار هيو پوءِ حبش جي بادشاهه کي هي خيال ٿيو ته هي جيڪي ننڍيون رياستون آهن انهن تي حملو ڪري پنهنجي حڪومت ۾ آڻيان پوءِ هن هڪ آفيسر (اريات نالي کي) هڪ وڏي لشڪر سميت موڪليو جنهن اڪثر رياستون فتح ڪيون ۽ انهن جي سردارن مان ڪن کي قتل ڪري ڇڏيو ۽ ڪن کي قيد ڪيو اهڙي طرح ابرهه تي به حملو ڪيو پر ان اهڙي طرح بهادريءَ سان مقابلو ڪيو جو اريات کي ماري ڇڏيو ۽ سندس لشڪر جو به اڪثر حصو قتل ڪري ڇڏيو. جڏهن اها خبر نجاشيءَ کي پهتي ته ابرهه سان صلح ڪيائين ۽ سوچيائين ته اهڙو بهادر ماڻهو ڇوڻ ۾ هجي ته ڪنهن وقت به ڪم ڏئي ويندو.

پوءِ ڪجهه وقت گذرڻ بعد ابرهه هيءَ صلاح ڏني ته ماڻهو مڪه معظمه ڏانهن حج وغيره لاءِ وڃن ٿا جيڪر اسان هت ڪا اهڙي عبادت گاهه ٺهرايون جيئن هتان جو عوام اوڏانهن نه وڃي ته بهتر. نجاشي انهيءَ جي ڳالهه پسند ڪئي اهڙي طرح انهن هڪ مڙهي تيار ڪئي ۽ ماڻهن جو مڪي شريف اچڻ بند ڪيو. جنهن کي حج جو شوق ٿئي پيو ان کي اتي حج ڪرائڻ لڳا، آخر اها

خبر مشهور ٿي وئي عربن کي اها ڳالهه ڏاڍي ناپسند لڳي توڙي جو قريش مڪي مشرڪ هيا پر ڪنهن قدر مذهب وارا هئا. بهرحال قدرتاً اهڙو اتفاق ٿيو جو عرب جو هڪ قافلو انهيءَ علائقي ۾ واپار جي سلسلي ۾ آيو ۽ هنن کي نجاشي جي مسجد جي ڀرسان رات گذارڻي پئجي وئي. هنن اتي پنهنجي ضرورت لاءِ باهه ٻاري، وري سحري ويل روانا ٿي ويا، اتفاق سان اها باهه هوا لڳڻ ڪري نجاشي جي جاين ۾ لڳي ۽ ڪافي جايون سڙي خاڪ ٿي ويون جنهن ڪري کين ڪاوڙ لڳي ۽ ڪعبه الله شريف کي شهيد ڪرڻ جو ناپاڪ ارادو ڪيائون.

بعض ٻين روايتن ۾ آهي ته ائين نه پر بني امالڪ قبيلي جو هڪ تاجر اتي يمن جي علائقي ۾ ڏٺو ته ماڻهن کي مڪي شريف کان روڪي اتي ڪوڙي ڪعبي يعني مڙهي جو حج ڪرايو وڃي ٿو هن کي دل ۾ خيال آيو ته هن مڙهي جي ڪنهن طريقي سان توهين ڪيان، هن ائين ڪيو جو اتي رهي انهن جو مهمان ٿيو. رات جو چوري ان جي مڙهي ۾ پائڻانو ڪري انهيءَ کي خراب ڪري راتو رات هليو ويو، پنهنجي عبادتگاهه يعني مڙهي جي بيحرمتي ڏسي هنن پاڻ ۾ صلاح ڪئي ڪعبه الله شريف کي شهيد ڪيون، جو هنن اسان جي مڙهي (عبادتگاهه) جي هيڏي بيحرمتي ڪئي آهي. هنن 12 هاڻيون يا گهٽ وڌ تيار ڪيون ۽ انهن جو سربراهه هڪ نجاشي جو خاص هاڻي جنهن جو نالو محمود هيو جو انهيءَ جو مثال انهيءَ وقت شايد ڪو دنيا ۾ هيو اهو ۽ ٻيو وڏو لشڪر ابرهه کي ڏئي ڪعبه الله شريف کي شهيد ڪرڻ لاءِ روانو ڪيو. واٽ تي ڪن ماڻهن ابرهه کي روڪيو ته اهو پراڻو عبادتگاهه آهي ان تي حملو نه ڪيو پر هيءُ نه مڙيو ۽ ڪن ته وري هن جي لشڪر ۾ شرڪت ڪئي. بهرحال جڏهن قافلو مڪي جي ويجهو پهتو ته اتي ترسيا ۽ ڪجهه ماڻهو جاسوسي لاءِ موڪليائون ته عربن جي طاقت ڪيتري آهي پوءِ هنن انهيءَ دوران عربن جو ڪافي چوپايو مال به پنهنجي قبضي ۾ ورتو ۽ هيڏانهن عربن کي به خبر پئي ته هنن پاڻ ۾ مشورو ڪيو ته ڪعبه الله ته الله جو گهر آهي ان کي الله تعاليٰ پاڻ بچائيندو.

باقي اسين ڪجهه ڏينهن شهر ڇڏي وڃون متان اسان کي نقصان نه پهچائين! ان دوران ابره جو هڪ ايلچي هنن وٽ آيو ان وقت قریش جو وڏو عبدالمطلب هيو، ابره جي قاصد چيو ته اوهين اسان سان جنگ ڪندؤ يا صلح؟ عبدالمطلب چيو ته اسين صلح پسند آهيون. اسين شهر مک کي خالي ڪيون ٿا اگر توهان جي سربراھ کي طاقت آهي ته ڀلي اچي ڪعبه الله کي شهيد ڪري. اهو ڪو نه ٿي سگهندو. باقي مان پنهنجا اٺ جيڪي توهان روڪي رکيا آهن موٽائڻ چاهيان ٿو ته ان شخص عبدالمطلب کي چيو ته توهان اچو ۽ اسان جي سربراھ ابره کان پنهنجا اٺ ڀلي وٺي وڃو پوءِ عبدالمطلب اتي ويو پر جيئن ته سندن جي چھري ۾ محمدي نور هيو سو ابره تي ايترو ته رعب پيو جو تخت تان اٿي هيٺ لهي حضرت صاحب کي مٿي تخت تي ويھاري ادب سان پڇيو تنهن تي حضرت عبدالمطلب فرمايو ته مون کي پنهنجا ٻه سؤ اٺ واپس ڪيو. تنهن تي ابره چيو ته عجب آهي اسان توهان جي ڪعبه الله کي شهيد ڪرڻ آيا آهيون توهان پڇو ئي ڪو نه ٿا ۽ پنهنجا اٺ گھري رهيا آھيو؟ پاڻ فرمايائون ته ڪعبه الله جو مالڪ الله سائين آهي اهو ان جي پاڻ حفاظت ڪندو باقي مون کي پنهنجا اٺ واپس ڪيا وڃن پوءِ هنن اٺ واپس ڪيا.

ابره، ڪعبه الله تي حملي لاءِ هاڻين کي هڪليو پر محمود نالي وڏي هاڻي اڳتي وڌڻ کان انڪار ڪري ڇڏيو، گھڻي ئي مارڪٽ باوجود هڪ قدم به اڳتي نه هلي، اگر ان کي پوئتي واپس هلائين پيا ته هلي پيو ۽ ان کي ڏسي ٻيا هاڻي به اڳتي وڌڻ کان رکجي ويا. بعض روايتن مطابق هاڻي اڳتي وڌيا پر انهيءَ درميان الله تعاليٰ جي طرفان ابابيل نالي ننڍڙا پکي آيا جن کي ٽي ٽي پٿريون هيون هڪ ڇهن ۾ ٻه پيرن ۾ ۽ اهي پٿريون جبل جون نه پر ٽڪرين جون هيون، اهي پکي هڪ هڪ پٿري هڪ فوجي تي اُچلن پيا ۽ ان پٿري ۾ ايترو ته اثر هيو جو مٿان ڪري هاڻي سوار مان ۽ هاڻي مان پار ٿي زمين ۾ غائب ٿي وڃي پئي. ۽ اهو هاڻي سوار فوجي سميت ختم ٿي وڃي پيو. جڏهن انهن هڪ ٻن کي مرنڊو ڏٺو باقي سڀ ڊوڙ لڳا ۽ ايترا ته بيهوش هيا

جو اڪثر ته جبلن سان تڪرجي مري ويا. باقي الله، ابرهه کي پوئتي وطن واپس ٿيڻ جي توفيق ڏني ۽ چند ٻيا به بچي ويا پر انهن سڀني کي جسم ۾ خارش ۽ بدبوءِ جي بيماري لڳي وئي ۽ پاڻ کي خرڙي خرڙي مري ويا. ابرهه کي اهڙي ته بيماري لڳي جو ان مان بيحد بدبوءِ اچڻ لڳي. آخر جڏهن نجاشي وٽ پهتو ته سخت ڪمزوري جي حالت ۾ هو. دانهون ڪري رهيو هو اهو مقرر پڪي آيو ۽ نجاشي جي روبرو پتري هنيائين ته هو ختم ٿي ويو. هي واقعو الله تعاليٰ قريش کي هن آيت ۾ ياد ڏياريو. جيئن هنن کي ڪعبه الله جي حقيقت معلوم ٿئي ۽ ان جو صحيح معنيٰ ۾ حق بجا آڻين. حضور ﷺ جن جي تابعداري ڪن ۽ ساڳي وقت بعد وارن لاءِ به هدايت آهي ته جيڪي مقدس مقام آهن انهن جي تعظيم ڪئي وڃي ۽ جيڪڏهن نه ته الله تعاليٰ پاڻ انهن جي حفاظت فرمائيندو ۽ بي ادبي ڪندڙن کي ذليل ۽ خوار ڪندو. الله تعاليٰ کان دعا آهي ته شال اسان کي مقدس مقامات جي صحيح معنيٰ ۾ احترام ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي. آمين.

غلاف ڪعب

- ← هي هر سال ذوالحج ۾ تبديل ڪيو ويندو آهي.
 - ← هن جي تياري تي 2 ڪروڙ رپال خرچ ايندو آهي.
 - ← هن جو وزن 670 ڪلوگرام آهي.
 - ← هي خالص ريشم جي ڪپڙي مان ٺهندو آهي.
 - ← هن جي تياري ۾ 150 ڪلوگرام خالص سون ۽ چاندي لڳندي آهي.
 - ← هن جي سائيز 658 مربع ميٽر هوندي آهي.
 - ← هي 47 حصن تي مشتمل هوندو آهي.
 - ← هر هڪ حصو 14 ميٽرن تي ٻڌل هوندو آهي.
 - ← هر حصو 14 ميٽر ڊگهو ۽ 95 سينٽي ميٽر ويڪرو هوندو آهي.
 - ← هن جي تبديل ڪرڻ ۾ 4 ڪلاڪن جو وقت لڳندو آهي.
- چونڊ: مولانا مجيب الرحمن گبول طاهريج / درگاهه الله آباد شريف

مدينة المنورة

درس
حديث

(الله تعالى حرم پاڪ ڪي محفوظ رکي)

علامه مولانا عبدالقدير شيخ طاهري

حديث شريف: وعن سعد قال قال رسول الله ﷺ لا يكيّد اهل المدينة احد الا اِنماع كما ينماع الملح في الماء (متفق عليه)

حضرت سعد رضي الله عنه فرمائن ٿا ته رسول الله ﷺ فرمايو آهي ته مدينة المنوره وارن ڪي جيڪو ستائيندو يا انهن سان فريب ڪندو اهو ائين ڳري (تباه ٿي ويندو) جيئن لوڻ پاڻي ۾ ڳري ويندو آهي. تمام علماء جو ان ڳالهه تي اتفاق آهي ته مدينة المنوره جي حدود جو ادب، احترام، مڪة المڪرمة جي حدود جي ادب ۽ احترام وانگر واجب آهي. اڃا به احاديث ۾ مدينة المنوره جي عظمت، احترام جو زياده ذڪر آهي حاله ۾ ناهي نهاده مسلمانن جو گروهه دنيا ۾ ظاهر ٿيو آهي جن حرمين شريفين خصوصاً مدينة المنوره ڏانهن ميري اک ڪئي آهي. الله تعالى انهن کي انهن جي اکين کي تباه ڪري. حضور ﷺ جي فرمان عاليشان مطابق انهن جي تباهي ۽ بربادي يقيني آهي ۽ انهن کي ڪڏهن به ڪنهن به صورت ۾ مسلمان نه ٿو چئي سگهجي.

حضرت علي المرتضيٰ ڪرم الله وجهه کان روايت آهي ته حضور ﷺ فرمايو:

المدينة حرام مابين غير الى ثور فمن احدث فيها حدثا او آوى محدثا فعليه لعنة الله والملائكة والناس اجمعين لا يقبل منه صرف ولا عدل. (متفق عليه)

مدينة المنوره غير جبل کان ٿور جبل تائين حرم آهي. جيڪو شخص مدينة المنوره ۾ فساد ڪري يا ڪنهن فسادي کي جڳهه ڏي (پناه ڏي) يا ان کي پنهنجي حفاظت ۾ رکي، انهن ٻنهي تي الله تعالى جي لعنت، ملائڪن جي لعنت، تمام انسانن جي لعنت

آهي. انهن جا نه فرائض قبول آهن نه نفل قبول آهن. صرف مان مراد فرائض يا مسلمان جو توبه تائب ٿيڻ، جنهن جي ذريعي جهنم جو عذاب ٽري ويندو آهي ۽ عدل مان مراد آهي نوافل يا گناه جو فديہ ڏيڻ. اهي سڀ شيون ان شخص جون رد آهن. الله تعالىٰ وٽ غير مقبول آهن ۽ صرف ۽ صرف اهو شخص لعنت جو مستحق آهي. ارشاد نبوي آهي:

وعن سعد قال قال رسول الله ﷺ اني اُحرم ما بين لابقي المدينة ان يقطع..... الى آخره..
 (رواه مسلم)

حضرت سعد رضي الله عنه کان روايت آهي ته رسول الله ﷺ فرمايو ته مان مدينه المنوره جي ٻنهي ڪنارن جي دائره ۾ (جيڪو به درميان ۾ آهي) ڪنڊا به ڪٽڻ يا وڻ ڪٽڻ يا شڪار ڪرڻ حرام ٿو ڪيان. مسلمانن جي لاءِ مدينه المنوره بهتر آهي. جيڪڏهن انهن کي ان ڳالهه جي ڄاڻ هجي يعني روءِ زمين تي اگر الله وٽ ڪو شهر بهتر آهي شان، مان ۾ اعلىٰ آهي اهو مدينه المنوره آهي. اگر مدينه المنوره ۾ رهندڙ شخص پنهنجي بدنصيب جي ڪري مدينه المنوره ڇڏي وڃي ته الله تعالىٰ ان جي جاءِ تي ان کان بهتر ماڻهو آباد ڪندو. جيڪڏهن ڪنهن به شخص کي مدينه المنوره ۾ رهڻ لاءِ تڪليفون برداشت ڪرڻيون پيون، سختي يا بڪ اچي ويئي ۽ صبر سان مدينه المنوره ۾ رهيو ته حضور ﷺ جن فرمائن ٿا ته ان شخص جي (ان ڏکڻ جي عيوض) قيامت جي ڏينهن الله تعالىٰ جي حضور ۾ مان شفاعت ڪندس.

حديث شريف ۾ لابه جو ذڪر آهي لابه معنيٰ پٿريلو زمين، معنيٰ اگرچہ شام ۽ ٻيا ملڪ سرسبز آهن يا ٻين ملڪن ۾ دنيوي آرام زياده آهي انهن سڀن شين کي ڇڏي ڪنهن شخص پنهنجي لاءِ مدينه المنوره ۾ رهائش پسند ڪئي ان لاءِ شفاعت جو واعدو ڪيو ٿو وڃي ۽ ان حديث شريف ۾ ڪنهن وڻ کي به ڪٽڻ جي منع ڪئي وئي آهي حالانڪ علماءِ احناف جو ان ڳالهه تي اتفاق آهي ته اهو خاردار وڻ جيڪو تڪليف جو باعث آهي يا زينت جي خلاف آهي اهو ڪٽي سگهجي ٿو. مقصد فرمان رسول

ﷺ جو هي آهي ته بي جان شيء کي به بلاوجہ تکليف نه ڏيو. ان مان اندازو لڳائي سگهجي ٿو جيڪو شخص انسان ذات کي تکليف پهچائي يا ستائي ته اهو ڪيتري عتاب ۽ عذاب جو مستحق ٿيندو. حضرت ابوسعيد رضي الله عنه کان روايت آهي ته حضور ﷺ جن فرمايو آهي:

إني حرمت المدينة حراماً ما بين ما زَمَيْهَا أن لا يهراق فيها دمٌ ولا يحمل سلاح لقتال ولا تُحَبَطَ فيها شجرةٌ إلا لِعَلَفٍ (رواه مسلم)

بيشڪ مان مدينه المنوره کي حرم ٿو بنيان انهيءَ ۾ رت وهائڻ حرام آهي ۽ جنگ لاءِ هٿيار کڻڻ به منع آهي ضرورت کانسواءِ ڪنهن وڻ کي ڪٽڻ به منع آهي. بلاوجہ خون وهائڻ هر جاءِ تي (انسان جو) منع آهي پر مدينه المنوره جو خاص ذڪر فرمائي ان جي عزت ۽ عظمت رکڻ جو تاڪيد ڪيو ٿو وڃي.

حضور ﷺ جن مدينه المنوره جي برڪت، رحمت، عزت، عظمت جون دعائون جيڪي فرمايون آهن اهي به پياريون آهن. حضرت ابوهريره رضي الله عنه کان روايت آهي ته حضور ﷺ جن هي دعا فرمائي:

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِيْنَتِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدَنَّا اَللّٰهُمَّ اِنْ اِبْرَاهِيْمَ عَبْدُكَ وَخَلِيْلُكَ وَنَبِيْكَ وَاَنْتَ دَعَاكَ لِمَكَّةَ وَاَنَا اَدْعُوْكَ لِلْمَدِيْنَةِ بِمِثْلِ مَا دَعَاكَ لِمَكَّةَ وَمِثْلُ مَعَرٍ. (رواه مسلم)

اي منهنجا الله اسان جي لاءِ اسان جي ميون ۾ برڪت فرمائ، اسان جي مدينه المنوره ۾ برڪت فرمائ، اسان جي ٿوئي ۽ پاڻي ۾ برڪت فرمائ، (اڳئين وقت ۾ ٿويا ۽ پاڻيون اهي ميزان ۽ ماپ تور جا ٿانوَ هئا) اي منهنجا الله! حضرت ابراهيم عليه السلام، مڪه المڪرمه جي برڪت لاءِ جيڪي به دعائون گهريون اهي ئي دعائون مان مدينه المنوره لاءِ گهران ٿو. اي منهنجا الله! اهي برڪتون مدينه المنوره کي به عطا فرمائ ۽ ان جيتريون برڪتون ٻيون به عطا فرمائ، يعني انهن برڪتن جا به حصا مدينه المنوره ۾ فرمائ

ان حديث شريف كي مدنظر ركندي علماء احناف جو اهو فيصلو آهي ته مدينة المنوره جي فضيلت، شرف، شان، مڪة المڪرمه کان زياده آهي حضور ﷺ جي هن دعا مبارڪ جي صدق ۾. سندن جي دعا مبارڪ جي به حضرت عائشه رضي الله عنها جي روايت سان ثابت آهي:

اللَّهُمَّ حُببَ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَحُبِّنَا مَكَّةَ أَوْ أَشَدَّ وَصَحَّحَهَا وَبَارَكَ لَنَا فِي صَاعِهَا وَمَدَاهَا (متفق عليه)

حضور ﷺ جن فرمايو اي منهنجا الله! اسان جي لاءِ مدينة المنوره پيارو پسنديده فرماء، جيئن اسان جي لاءِ مڪة المڪرمه پيارو پسنديده آهي اڃا به اسان جي دئين ۾ مدينة المنوره جي محبت زياده پيدا فرماء ۽ مدينة المنوره جي آب و هوا صحت بخش فرماء.

مدينة المنوره جي صاع ۽ مد (تويو ۽ پاڻي) ۾ برڪت فرماء. حضور انور ﷺ جون هي سڀ دعائون قبول ٿيون جو اڄ به هر مسلمان کي مدينة المنوره مڪة المڪرمه کان وڌيڪ پيارو آهي. مدينة المنوره جي آب و هوا صحت بخش آهي. حتيٰ ڪه مدينة المنوره جي خاڪ کي به خاڪ شفا چيو ٿو وڃي. مدينة المنوره جي فروت ۽ ميون جي ته برڪت مشهور آهي جو هر وقت هر موسم جو ميوو تازو ۽ فرحت بخش ميسر هوندو آهي. مدينة المنوره جي حاضري ڏيندڙ هر شخص کي اطمينان قلبي فرحت عجب قسم جو سڪون ميسر ٿيندو آهي. هي سڀ حضور ﷺ جن جي دعائن جو صدقو آهي جو مدينة المنوره جي در و ديوار ۾ هڪ خاص مهڪ آهي حضور ﷺ جن فرمايو آهي حضرت جابر بن سمرة رضي الله عنه کان روايت آهي:

ان الله سَمَّى الْمَدِينَةَ طَابَةً (رواه مسلم)

بيشڪ الله تعاليٰ مدينة المنوره جو نالو طابه رکيو آهي. طابه جي معنيٰ آهي پاڪ و صاف ۽ خوشبودار جڳهه ان ڪري مدينة طابه به چيو ويندو آهي. لوح محفوظ ۾ به مدينة جو نالو طابه آهي. (طابه ۽ طابه جي معنيٰ هڪ آهي)

الله تعالى مدينة المنوره کي کفر ۽ شرک کان پاڪ ڪري ڇڏيو جيڪي مشرڪين ۽ کفار هئا اهي مؤمن ٿي ويا. اوس ۽ خزرج قبيلہ مسلمان ٿي ويا. بنوقريظ هلاڪ ٿي ويا. بنو نضير کي جلاوطن ڪيو ويو ۽ مشرڪن جي داخلا کي بند ڪيو ويو ايستائين جو قيامت جي قريب دجال ظاهر ٿيندو جنهن جو ڪنٽرول پوري دنيا تي هوندو. کفر ۽ شرک ڦهلائيندو ليڪن حرمين شريفين ۾ داخل ٿي نه سگهندو.

حضرت ابوهريره رضي الله عنه کان روايت آهي:

قال قال رسول الله ﷺ على انقاب المدينة ملائكة لا يدخلها الطاعون ولا الدجال (متفق عليه)

حضور ﷺ جن فرمايو مدينة المنوره جي رستن تي ملائڪ مقرر آهن نه طاعون بيماري اچي سگهي ٿي نه دجال مدينة المنوره ۾ داخل ٿي سگهندو.

حاصل ڪلام! مدينة المنوره بيشمار رحمتن، برڪتن جو گهر آهي. حضور ﷺ جن جو قرب ميسر آهي، مسجد نبوي شريف ميسر آهي اها سرزمين نزول وحي جي برڪت سان مالا مال آهي. دين دنيا جون پلايون ان شهر ۽ ان جي در و ديوار سان وابسته آهن. تمام علماء امت جو اتفاق آهي ته مدينة المنوره ۾ رهڻ افضل آهي. تمام شهرن کان حتى ڪه مڪة المڪرمه کان به وڌيڪ آهي. حضور ﷺ جن هجرت کان بعد تن ڏينهن کان وڌيڪ ڪنهن به مهاجر کي مڪه معظمه ۾ رهڻ جي اجازت نه ڏني ايستائين جو حضور ﷺ جن فرمايو مدينة المنوره ۾ جنهن جو انتقال ٿيو قيامت ڏينهن مان ان جي شفاعت ڪندس.

هي فقير گنهگار بارگاهه الهي ۾ دست بدعا آهي ته الله تعالى پنهنجي محبوب ﷺ جي صدقہ مدينة پاڪ جو قيام مسجد نبوي شريف جو اعتڪاف ۽ موت مدينة المنوره ۾ نصيب فرمائي. (آمين)

وياج جي وبا

درس
مکتوبات

حضرت امام رباني مجدد مسور الف ثاني قدس سره

مولانا حبيب الرحمن گبول ظاهري

خلاصہ: حضرت ملا مظفر رحمۃ اللہ علیہ ڏانهن لکيل هن مکتوب ۾ حضرت امام رباني قدس سره فقہ جي اھم مسئلي وياج جي باري ۾ وضاحت سان لکيو آھي تہ وياجي ڪاروبار ۾ نہ فقط منافعو حرام آھي پر ان سان اصل رقم پڻ حرام ٿي وڃي ٿي. ترجمہ: سڀ تعريف اللہ تعالیٰ جي لاءِ آھي ۽ سلام ان جي چونڊيل ٻانھن تي.

توھان ان ڏينھن فرمايو ھيو تہ وياج واري قرض ۾ وڌايل رقم حرام آھي ۽ بس ڏھ تنڪا (ان وقت جو سڪو آھي جيئن اڄ ڪلھ وارا روپيا) قرض ڏئي ٻارھن ونڻ جي صورت ۾ اھي وڌايل بہ تنڪا حرام ٿيندا، جڏھن فقہ جا ڪتاب مطالعہ ڪيم تہ معلوم ٿيو تہ شريعت ۾ ھر اھو واپار رڳو يعني وياج آھي جنھن ۾ زيادتي (مقرر ٿيل) آھي ان ڪري ھيءُ واپار (وياج وارو قرض) حرام چئبو ۽ جيڪا شيءِ حرام ذريعي سان حاصل ٿئي تہ اھا بہ حرام چئبي، لھذا اھي ڏھ تنڪا (اصل رقم وارا) بہ وياج وارا ۽ حرام چئبا. (1) ڪتاب جامع الرموز ۽ ڪتاب ابراھيم شاھي جي روايت موڪلڻ جو مقصد ان حقيقت کي واضح ڪرڻ ھيو. باقي رھي محتاجي واري صورت، سو مخدوم صاحب وياج جو حرام ھجڻ ھن نص قطعي مان ثابت آھي جيڪو محتاج ۽ غير محتاج ٻنھي تي شامل آھي. ھن جاءِ تي محتاج جي تخصيص ڪرڻ (تہ ضرورت مند مٿين حڪم ۾ شامل نہ آھي) حڪم قطعي کي منسوخ ڪرڻ آھي ۽ قنيت (ڪتاب) جو اھو مرتبہ نہ آھي جو قطعي حڪم کي منسوخ ڪري. حالانڪہ لاهور جي مولانا جمال جيڪو لاهور جي عالمن ۾ بھترين عالم آھي، فرمايو آھي تہ قنيت جون گھڻيون روايتون اعتبار جوڳيون نہ آھن ۽ ھي معتبر (۽ مقبول) ڪتابن جي روايتن جي برخلاف آھي. جيڪڏھن اھا

روايت ڪئي صحيح مڃجي ته پوءِ محتاجي مان گهڻي مجبوري ۽ پریشاني واري حالت مراد وٺي پوندي جيئن اهو خاص ڪيل آيت ڪريم: **فمن اضطر في مخصصة** (3) سورة المائدة (پوءِ جيڪو شخص بُڪ (۽ اُج) جي ڪري سخت مجبور ٿيو) واري قطعي حڪم ۾ اچي وڃي ته اهو قوت (دليل) ۾ به ان جهڙو آهي. رستم را ڪشدهم رخس رستم ”رستم پهلو ان کي رستم جو گهوڙو ٿي ڪڏندو.“

هي به ڳالهه آهي ته جيڪڏهن محتاج مان عام (هر قسم جي ٿوري ڪٽي ضرورت) مراد وٺبي ته پوءِ وياج حرام هجڻ لاءِ ڪو خاص مقام (ته فقط هي حرام آهي) باقي نه رهندو. ڇو ته جيڪو به زياده ڏيڻ قبول ڪندو ان جو سبب سندس ڪا نه ڪا احتياجي (ضرورت يا مجبوري) هوندي، بنا ضرورت جي ڪو به پنهنجي لاءِ نقصان وارو قدم نه ڪندو آهي. ان صورت ۾ حڪمت ۽ حمد واري (رب تعاليٰ) جي نازل ڪيل حڪم جو ڪو وڌيڪ فائدو باقي نه رهندو، جنهن جو بابرڪت پيارو ڪتاب (قرآن ڪريم) ان قسم جي وهمن کان گهڻو مٿاهون آهي ۽ جيڪڏهن احتياج مان عام مراد وٺجي پوءِ ڪٽي بفرض محال (اڻ ٿيڻي ڳالهه ٿوري وقت لاءِ مڃڻ کي فرض محال چئبو) هجي ته پوءِ به چونڊاسين ته محتاجي ضروريات جي قسمن مان آهي.

والضرورة تقدر بقدرها يعني ضرورت، ضرورت جي آڌار تي پوري ڪبي آهي. (ضرورت کان وڌيڪ نه آهي). ته پوءِ ان وياج وارن پيسن مان کاڌو تيار ڪري ماڻهن کي ڪارائتو ته احتياج ۾ داخل ڪونهي، نه ئي ان سان ڪو ضرورت متعلق آهي. ان ڪري ميت جي ڇڏيل ترڪي ۾ ميت جي ضرورت مستثنى آهي. (جيئن ڪفن، دفن، وصيت وغيره پورو ڪرڻ ضروري آهي) ۽ ان کي ڪفن تائين بند ڪيو ويو آهي. ان جي روح کي ثواب پهچائڻ لاءِ کاڌو تيار ڪرڻ احتياج ۾ داخل نه آهي حالانڪه ان کي صدقي جي سخت ضرورت آهي. ان ڪري متنازع فيه (جنهن مسئلي ۾ اختلاف آهي) صورت ۾ غور ڪرڻ گهرجي ته وياج تي قرض وٺڻ وارا (واقعي) محتاج آهن يا نه؟ ۽ محتاج هجڻ جي صورت ۾ هنن

جيڪو کاڌو انهن ماڻهن لاءِ تيار ڪرايو انهن ماڻهن لاءِ اهو کاڌو کائڻ حلال به آهي يا نه؟ جماعتداري، جمعداري ۽ سپاهداري محڪم فوج ۾ هجڻ کي محتاجي جو بهانو بنائي ان کي (جواز جو) سبب سمجهي وياڃ تي قرض وٺڻ ۽ انکي حلال ۽ جائز سمجهڻ دينداري کان دور آهي. (توهانکي) گهرجي ته امر بالمعروف ۽ نهی عن المنکر (نيڪي جو حڪم ڪرڻ ۽ برائي کان روڪڻ يعني تبليغ) واري طريقي کي اختيار ڪندي انهن ماڻهن کي روڪيو جيڪي ان مصيبت (وياڃ واري) ۾ مبتلا آهن انهن کي سمجهايو ته اهو حيلو درست نه آهي اهڙو ڌنڌو اختيار ڇو ڪجي جيڪو آخرڪار شريعت ۾ منع ٿيل ان قسم جي ڪمن ۾ مبتلا ڪري، ڪاروبار جا پيا به ذريعا آهن روزگار سپاه گيري تي بند نه آهي. جيئن ته توهان تقوىٰ وارا ماڻهو آهيو پاڪيزه شين جي کائڻ جي ڳالهه لکي وئي توهان لکيو هيو ته هن زماني ۾ شبه کان سواءِ ڪا شيءِ نه ٿي لپي، اها ڳالهه صحيح آهي پر جيتري قدر ممڪن ٿي سگهي شهري کان بچڻ گهرجي. زراعت بي طهارت (بنا وضو پوک ڪرڻ) جنهن کي توهان پاڪيزه هجڻ جي منافعي ۽ مخالف چيو آهي پر هندوستان ۾ ان کان بچڻ ممڪن نه آهي.

لايڪلف الله نفسا الا وسعها (الله تعالىٰ ڪنهن نفس کي تڪليف نه ڏيندو آهي مگر ان جي طاقت آهر) پر وياڃ واري کاڌي کي ڇڏي ڏيڻ ته گهڻو آسان آهي. حلال کي حلال سمجهڻ ۽ حرام کي حرام سمجهڻ، حلال ۽ حرام ۾ قطعي ۽ يقيني آهي، ان جو انڪار ڪفر تائين پهچائي ٿو. ظنيات (گمان ۽ شڪ واريون شيون) ائين نه آهن، گهڻيون اهڙيون شيون آهن جيڪي حنفين وٽ مباح ۽ جائز آهن. شافعي انهن کي مباح نٿا سمجهن ۽ ان جي ابتڙ به آهي جو ڪي شيون شافعي حضرات وٽ مباح آهن ۽ حنفي انهن کي مباح نٿا سمجهن. جنهن مسئلي ۾ اسان (بحث ڪري رهيا) آهيون جيڪڏهن ڪو مشڪوڪ محتاج (جنهن جي محتاجي يقيني نه آهي) لاءِ وياڃ واري قرض ۾ توقف ڪري جيڪو ظاهر ۾ نص قطعي (قرآني حڪم) جي برخلاف آهي. ۽ ان کي گمراهه نه چوڻ گهرجي ۽ ان کي حلال هجڻ واري اعتقاد لاءِ مجبور نه ڪجي بلڪه (ان لاءِ) اهو ئي رستو ترجيح وارو بلڪه يقيني آهي

۽ ان جو مخالف خطره ۾ آهي. توهان جي دوستن مان ڪنهن ٻڌايو ته هڪ ڏينهن توهان جي روبرو مولانا عبدالفتاح چيو ته جيڪڏهن بنا وياج قرض ملي وڃي ته سٺي ڳالهه آهي ڪو وياج تي چيو وئي، توهان ان کي جهٽڪيندي چيو ته تون حلال جو انڪار ٿو ڪرين؟ اي مخدوم صاحب يقيني حلال جي باري ۾ اهڙين ڳالهين جي ڪنجائش آهي جيڪڏهن ڀلا حلال آهي ته به هن ڳالهه ۾ شڪ نه آهي ته ان جو چڏي ڏيڻ بهتر آهي، متقي ماڻهو عزيمت جو ڏس ڏيندا آهن رخصت جو حڪم نه ڪندا آهن.

لاهور جي مفتين محتاجي کي دخل ڏئي حلال هجڻ جو حڪم لڳايو آهي محتاجي جي جهولي ڪشادي آهي (ان جا گهڻائي طريقا ۽ قسم آهن) جيڪڏهن ان کي کوليو ته وياج رهندو ئي ڪونه (سڀ حلال ٿي ويندو) ۽ وياج جي حرام هجڻ وارو قطعي حڪم بي فائده رهجي ويندو، جيئن مٿي بيان ٿي آيو. وياج تي قرض وٺڻ واري کي ايترو ته سوچڻ گهرجي ته ٻين کي ڪاڌو ڪارائڻ ۾ ڪهڙي قسم جو احتياج (اثر ضرورت) آهي ڇا ته روايت به حيلي بهاني کان پوءِ محتاج لاءِ وياج تي قرض کي جائز قرار ڏئي ٿي. ٻين لاءِ نه. جيڪڏهن ڪو چوي ته شايد محتاج اهو ڪاڌو قسم جي ڪفاري يا اظهار (جنهن جو بيان فق جي ڪتابن ۾ موجود آهي) يا روزي جي ڪفار لاءِ ڪاڌو تيار ڪرايو هجي، هن ڳالهه ۾ ڪو به شڪ نه آهي اهو ان ڪفار لاءِ محتاج آهي. (پر) اسان چئون ٿا ته جيڪڏهن هن کي ڪاڌو ڪارائڻ جي طاقت نه آهي ته پوءِ روزا رکي (ان سان به ڪفارو ادا ٿي ويندو) نه هي ته وياج تي قرض کڻي. (خيرات ڪري) جيڪڏهن هن قسم جون ٻيون ضرورتون به ظاهر ٿي وڃن ته ٿورڙي توجہ (ڪوشش) سان تقوىٰ جي برڪت سان ضرورتون پوريون ٿي وينديون. **وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ** جيڪو شخص الله تعاليٰ کان ڊڄي ٿو ته الله تعاليٰ ان لاءِ نڪرڻ جي واٽ ڪڍي ٿو ته ۽ ان کي اهڙي جڳهه کان رزق عطا ڪري ٿو جتان ملڻ جو ڪيس گمان به نه آهي. (2) سورة الطلاق زياده ڏيکڻ ٿي وڃان. والسلام عليكم وعلى من اتبع الهدى ”توهان تي سلام ۽ انهن تي جن هدايت جي واٽ ورتي.“

رند پروڙين راز قضيي ڪربلا جو

مولانا محمد حسن اونیو طاهري

اسلامي سال جي ابتداء محرم الحرام جي مهيني سان ٿئي ٿي، جنهن ۾ سيدنا حسين رضي الله عنه، سندن جان نثار ساٿين جي عظيم قيمتي قرباني وارو واقعو ايمان وارن جو توجہ، سندن جي دين تي استقامت، همت، ۽ جرئت ڏانهن ڇڪائيندي، سندن جي ايمان کي تازگي بخشيندو آهي. سيدنا حسين رضي الله عنه جي شخصيت متعلق حضرت خواجه نظام الدين اولياء عليه الرحمة هن طرح ارشاد فرمايو:

شاه است حسين بادشاه است حسين

دين هست حسين، دين پناه هست حسين

سرداد، نه داد دست، دردست يزد

هوا که بناء لاله، هست حسين

سيدنا حسين رضي الله عنه جي هن عظيم قرباني جي ڪري اوهان ۽ اسان سڀني کي ڪلمو، قرآن، دين ۽ ايمان جهڙي بي بها دولت نصيب ٿي. هي سڀ ڪجهه سندن جي شهادت جي صدقي ۾ مليو. ان ڪري شاه پٽائي گهٽ عليه الرحمة فرمايو:

سختي شهادت جي تسورو ٿي ناز

رند پروڙين راز، قضيي ڪربلا جو

محرم الحرام جا پهريان ڏهه ڏهاڙا، ايمان وارن کي دين اسلام تي استقامت سان عمل ڪرڻ، اسلامي تعليمات تي عمل ڪرڻ، الله ۽ ان جي رسول مقبول ﷺ جن سان سچي محبت جو درس ڏين ٿا. وطن، جان، مال ۽ اولاد جي قرباني، بي دين يزد جي بيعت نه ڪرڻ، الله عزوجل جي هن ارشاد مبارڪ تي عمل ڪرڻ جي ڪري ئي هو جو رب پاڪ واضح فرمائي ڇڏيو:

لا تطع من اغفلنا قلبه عن ذكرنا (القرآن) يعني انهن جي تابعداري

نه ڪريو جن جون دليون اسان (الله) جي ذڪر کان غافل رڪيون آهن، اڳتي الله تعاليٰ فرمايو آهي ته اهڙا ماڻهو، پنهنجي نفساني خواهشات جا تابع هوندا آهن ۽ انهن جو حڪم حد (شرعي) کان ٽپيل هوندو آهي اهو ئي وجهه هيو جو يزيڊ شرعي احڪامات کان پري هيو ۽ سيدنا حسين رضي الله عنه بي دين غافل ۽ دين اسلام جي احڪامات کان دورافتاده جي بيعت نه ڪري، اسلام جي چمن جي آبياري پنهنجي خون جگر سان ڪري، اسلام جي چمن کي شاد و آباد فرمائي. حقيقت ۾ حضرت علي رضي الله عنه ۽ سندن جي اولاد لاءِ شهادت ازل کان حصي ۾ مليل هئي. اهو ئي وجهه آهي جو هن هيتري تڪليف ۽ سختيءَ کي الهي محبت جو مينهن سمجهي برداشت ڪيائون. هميشه واري حياتي جو اعزاز يعني شهادت ماڻي، پنهنجي غلامن کي به اهو رستو ڏيکاري ۽ سيکاري ويا ته اسلام زندهه رهندي ۽ هر ڪر بلاڪ بعد

هن حيرت انگيز ۽ دردمند واقعي کي سمجهڻ هر ڪنهن جي وس جي ڳالهه نه آهي مگر ڪي نهايت سچا ۽ پڪا حبيب خدا ﷺ جا غلام ئي هن راز (شهادت واري سختي جنهن تي امت مسلمہ کي ناز آهي) ۽ ڪربلا واري واقعي جي راز کي سمجهي سگهندا. جن ۾ اها صداقت ۽ سچائي، عشق ۽ محبت هئي، انهن کي عذر بهانا ڪو نه ڳوليا، من پسند مصلحتن کي تلاش ڪو نه ڪيائون مگر حبيب خدا ﷺ جن جي هٿان مليل دين اسلام ۽ سندن جي شريعت تي پوري طرح عمل ڪري دنيا وارن کي به دڳ سان لائيندا ويا. سيدنا حسين رضي الله عنه ۽ سندن جي ساٿين جي قرباني جو نتيجو آهي جو اڄ اسان وٽ ڪلمو، قرآن، احاديث رسول مقبول ﷺ مسجدون، سندن جا غلام عاشق، صادق الله وارا موجود آهن، جيڪي هن پُرفتن، دجالي دور ۾ انسانيت جي خصوصاً ايمان وارن جي اصلاح جو فڪر پنهنجي سيني ۾ سانڍي رات ڏينهن ڪوشش ڪري رهيا آهن، الله تعاليٰ اسان کي اها توفيق عنايت فرمائي جو هنن الله جي پيارن جي سڌ تي لبيڪ چئي دنيا ۽ آخرت کي سنواري سگهون.

الحمد لله! هن دور جا صاحبِ شريعت، عامل، كامل، پيرِ طريقت، مجدد ملت اوهان ۽ اسان ۾ موجود آهن. جيڪي ڏينهن، رات، حضر ۽ سفر جون تڪليفون برداشت ڪري پنهنجو محبت ڀريو اصلاحي پيغام ۽ دعوت هر ڪنهن بلڪه دنيا جي ڪنڊڪڙڇ ۾ پهچائڻ جي پوري ڪوشش ڪري مرده دليون ڏاڪر ۽ زنده ڪري رهيا آهن، اهي حضرت قبله سچن سائين مدظلہ العالی جيڪي هن وقت ڪنهن تعارف جا محتاج نه آهن، هر طرف، هر ڪوئي سندن جي پيغام کي ٻڌي چڪو آهي. پنهنجا ۽ پراوا به سندن جي فيوض و برڪات ۽ تعليمات کان گهڻو متاثر آهن.

الله تعالیٰ اسان کي اها صداقت، سچائي ۽ حقيقي محبت عطا ڪري جو نفس و شيطان جي مڪر و فريب کان پاڻ کي بچائي بي فائده عذر بهانا ڇڏي پنهنجي پيران ڪبار جي طريقي تي هلي سندن جي سمجهايل شريعت ۽ طريقت تي استقامت سان عمل ڪري ڏيکاريون جنهن لاءِ حضرت سچن سائين مدظلہ العالی جن اڪثر فرمائيندا رهندا آهن ته اسان کي پنهنجي پير وارو طريقو پيارو آهي. سندن جي طريقي تي هلڻ لاءِ به رندن جي ضرورت آهي جيڪڏهن اهڙي سچائي، محبت، استقامت اختيار نه ڪبي ته الله وارن جي ان روحاني تعليمات کي ٻين تائين پهچائي ڪونه سگهنداسون. مگر خود سندن جي فيوض و برڪات کان محروم ٿي وينداسون، حضور سهڻا سائين رحمة الله عليه جن اسان جي سستين ۽ ڪوتاهين کي ڏسندي فرمائيندا هئا ته ائين ڪرڻ سان اوهين پنهنجي فيوض و برڪات حاصل ڪرڻ جا ته در بند ٿا ڪيو مگر ٻين کي به محروم ٿا ڪيو. اسلامي سال جي ابتداء ۽ انتها اوهان اسان کي قرباني ۽ استقامت جو درس ڏين ٿا پاڻ مدظلہ جن جي صحبت ۾ سمورو سال تبليغ ۽ تعليم ۾ اڳتي وڌائڻ جو درس ملندو آهي. الحمد لله! حضرت صاحب جن جي تعليمات، فيوض و برڪات، سندن جي غلامن جي استقامت جي ڪري لکين انسان سڌري صالح ٻانها ٿي رهيا آهن ۽ انشاء الله ٿيندا رهندا هي عاجز پنهنجو پاڻ کي ڏسندي محسوس ٿو ڪري ته الله

وارن جي غلامن کي پنهنجا قدم سوچي سمجھي کڻڻ گهرجن. هن محرم الحرام 1438ھ جا ڏهاڙا اسان جي ايمان کي تازگي بخشيندا.

حضرت قبله سچن سائين مدظلہ العالی جن جون دعائون ۽ نظرڪرم، اسان کي زندگي جي حقيقي مقصد حاصل ڪرڻ ۾ گهڻو مددگار ثابت ٿينديون. ڪريلا جهڙن واقعن ۾ رب ڪريم ملائڪن کي فرمايو هو: **اني اعلم مالا تعلمون** ”تحقيق مان ڄاڻان ٿو ته توهان نٿا ڄاڻو“ جهڙا ڪيئي راز سمايل هوندا آهن، اهڙي طرح صاحب شريعت بزرگن جي تعليمات ۾ به بيشمار برڪتون، پلايون، فيوض و برڪات ۽ دين و دنيا جا هزارين فائدا هوندا آهن. اچو ته حسين ڪريمين جي سيرت جو دل جي گهراڻيءَ سان مطالعو ڪري سندن جي استقامت، عفو درگذر، حلم و حياءَ، صبر مان سهڻا سبق ۽ اهل بيت جي حقيقي محبت ۽ اطاعت حاصل ڪريون.

الله تعالیٰ کان دعا آهي ته رورس گير (پوئتي هٽڻ) ۾ ويڃڻ کان قدم اڳتي وڌائڻ گهرجي ٻين جي رنگن ڍنگن کي ڇڏي پنهنجي پير ڪامل واري رنگ ۾ ئي رهون ته فائدي ۾ هوندا سين.

﴿قبول اسلام﴾

تاريخ 20.8.2016 تي ج.ا.م ضلع ملير جي سرگرم اڳواڻ ۽ جامع مسجد الفلاح ٿرست (رجسٽرڊ) گبول اسٽاپ گڏاپ روڊ جي خطيب حضرت الحاج خليفه محمد رمضان گبول ظاهري جي هٿن تي (تنبوالهيار) جو هڪ پيل خاندان بخوشي رضا مشرف به اسلام ٿيو.

جن جا اڳوڻا ۽ اسلامي نالا هي آهن:

جمعو (جمن)، بصران (بصران)،

ملوک (محمد ملوک)، ميرزادي (ميرزادي)

الله تعالیٰ حاجي صاحب موصوف جي مساعي جميله کي قبول فرمائي ۽ مذڪوره نون مسلمانن کي دين برحق تي استقامت نصيب فرمائي آمين.

قسط پهرين

امهات المؤمنين

مولانا عبدالقدير شيخ طاهري

رسول مڪرم ﷺ جن جون ازواج مطهرات يقيناً تمام مسلمانن جون مائرون آهن ڇو ته هر نبي امة لاءِ روحاني پيءُ جي حيثيت رکي ٿو ته والد جي منڪوحه ماءُ ئي آهي ان معاملي ۾ ته الله تعالى جو فيصلو به واضح آهي ته:

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ (سورة احزاب)
نبي ڪريم ﷺ مؤمنن لاءِ سندن جان کان زياده عزيز ۽ قريب آهن ۽ سندن جون ازواج مطهرات امة مسلمه جون مقدس مائرون آهن. پاڻ ڪريم ﷺ ته پيءُ کان به زياده شفيق رحيم ڪريم آهن جو اسان جي تڪليف جي ڪري سندن ڪي بي حد ڏک پهچي ٿو جيئن ارشاد باري تعالى آهي:

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ (سورة توبه)

بيشڪ توهان وٽ رسول مڪرم ﷺ تشريف فرما ٿيا آهن جن کي توهان جو تڪليف ۾ پوڻ تمام ڏکيو ٿو لڳي اهي توهان جي ڀلائي چاهين ٿا ۽ مسلمانن تي نهايت رحم فرمائڻ وارا آهن، پاڻ اهو ئي چاهين ٿا ته هر هڪ امتي نيڪيون ڪندو رهي تڪليف خدا جي حضور ۾ سرخرو ۽ ڪامياب پهچي الله تعالى جي عذاب ۽ ناراضپي کان چوٽڪارو لهي.

پاڻ ايتري قدر همدرد ۽ شفيق آهن جو بخاري شريف ۾ حديث آهي ته رسول اڪرم ﷺ جن فرمايو آهي ته هر ايمان واري جو سڀ کان وڌيڪ مان خير خواه آهيان ايستائين جو اگر ڪنهن قرض ڇڏيو آهي (۽ مال نه آهي) پاڻ فوت ٿي ويو آهي ته قرض گهرندڙ مون وٽ اچن ته مان ان جو قرض ادا ڪندس ڇو ته مؤمن جو

قريب مان آهيان ان مقدس ذات جي ازواج مطهرات کي اهو مقام ملڻ گهرجي جيڪو عورت جو اعلىٰ مقام هوندو آهي. اهو ماءُ جو رشتو آهي ان مقدس هستي لاءِ ئي فرمان نبوي آهي:

الْبَجْنَةُ تَحْتَ أَقْدَامِ الْأُمّهَاتِ ”جنت ماءُ جي پيرن هيٺان آهي.“ انهن مقدس ازواج مطهرات سان محبت، پيار، سهڻو سلوڪ ماءُ جهڙو ئي رکڻ گهرجي ۽ اهو عقيدو هڪ مؤمن لاءِ لازمي آهي ته انهن جو احترام ۽ ادب نجات جو ذريعو آهي هر مؤمن کي انهن مائرن تي ناز آهي ڇو ته دنيا جي ڪا به عورت انهن جي برابر شان، مان، عزت، مرتبي ۾ نه ٿي سگهي.

ارشاد باري تعاليٰ آهي:

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ (الاحزاب)

اي نبي ڪريم ﷺ جون ازواج مطهرات، دنيا جي ڪا به عورت توهان جي برابر نه آهي، ازواج مطهرات جو شان بلند و بالا اعلىٰ نرالو آهي تقوىٰ، پرهيزگاري صبر، قناعت، ڪنهن به خوبي ۾ ڪا به عورت برابر ٿي نه ٿي سگهي، قرآن پاڪ جو قطعي فيصلو آهي. مقدس امهات المؤمنين جي زندگي جي حالات ۽ انهن جي رهڻ، سهڻ جي طريقي کي معلوم ڪرڻ جي ائين ئي ڪوشش ڪرڻ گهرجي جيئن ڪنهن جي ماءُ فوت ٿي چڪي هجي وڏو ٿي ان جي حالات کي معلوم ڪرڻ جي ڪوشش ڪندو آهي ۽ جاکوڙ ڪندو آهي بلڪل ائين ئي ازواج مطهرات جي زندگي کي پنهنجي مشعل راه بنائي انهن جو اڻڻ ويهڻ، عبادت، رياضت، صبر شڪر، ذڪر، فڪر کي معلوم ڪري اهو ئي طريقو اهو ئي ڪردار اپنايو وڃي ۽ پنهنجي زندگي کي بامقصد ۽ بهتر کان بهتر بنايو وڃي. ۽ جهڙي طرح ماءُ پيءُ ۽ ٻين بزرگن کي وقتاً فوقتاً ايصال ثواب ڪيو ويندو آهي اهڙي طرح اسان کي پنهنجي مائرن (ازواج مطهرات) جي لاءِ به ايصال ثواب جو اهم ڪم ڪرڻ گهرجي. اهي مائرون انتهائي مقدس آهن انهن حضور ﷺ جن لاءِ سڀ ڪجهه قربان ڪيو انهن سڀني جو تعلق اعلىٰ خاندان سان آهي.

أمر المؤمنين حضرت خديجة الكبرى رضي الله عنها دولتمند هئي وڏي سندن جي تجارت هئي اعلى گهراڻي سان سندن جو تعلق هو، قريش خاندان ۾ باوقار ممتاز خاتون سندن جي حيثيت آهي. سندن جي شرافت، پاڪدامني جي ڪري مڪه وارا سندن کي ”طاهره“ جي لقب سان سڏيندا هئا.

حضور ﷺ جن جي اخلاق عادات ڪريم جمال صورت ڪمال سيرت ڏسي حضرت خديجة الكبرى رضي الله عنها پاڻ ئي نڪاح جي پيشڪش ڪئي. جيڪا پاڻ ڪريم ﷺ قبول فرمائي اشراف قريش جي مجمع ۾ باقائده نڪاح ٿيو جان نثار وفاشعار حضرت خديجة الكبرى رضي الله عنها جي حضور ﷺ جن سان محبت هئي، ان محبت، خلوص جي ڪري پاڻ هر شيءِ آقا ﷺ تي قربان ڪري ڇڏيائون. حضور ﷺ جن جي غلامي ۾ اچڻ جي ڪري دنيا جون تڪليفون به آيون، شعب ابي طالب ۾ محصور (قيد) ڪيو ويو. گهر ۾ فاقه ڪشي ساهه زندگي بسر ڪرڻي پئي مشڪل حالات کي خنده روئي ۽ بلند اعلى حوصله سان برداشت ڪيائون بلڪ هر مشڪل مقام (جڳهه) تي حضور ﷺ کي تسلي ڏيندي رهي.

حضور ﷺ جن حضرت خديجة الكبرى رضي الله عنها جي متعلق هن ريت فرمايو: قسم آهي انهيءَ ذات جو جنهن جي دست قدرت ۾ منهنجي جان آهي الله تعالى مون کي خديجة الكبرى کان بهتر زوج عطا نه فرمائي منهنجي مٿان ان وقت ايمان آندائين جنهن وقت مون کي دنيا ڪاذب (ڪوڙو) سمجهيو ۽ پنهنجو مال ان وقت منهنجي تصرف ۾ ڏئي ڇڏيو جنهن وقت مون کي ڪير به ڪجهه به ڏيڻ لاءِ تيار نه هئو.

پاڻ فرمايائون ته خير نساء العالمين ۾ مريم بنت عمران لکيو آهي ان کان بعد خديجه بنت خويلد ان کان بعد حضرت فاطمه بنت محمد ﷺ ان کان بعد آسيه (زوج فرعون) آهي سندن جي بي مثال محبت تعلق قرباني جي ڪري الله تعالى حضرت جبرائيل عليه السلام جي واسطه سان حضرت خديجة الكبرى ڏانهن سلام موڪليا.

حضرت جبرائیل علیہ السلام حضور ﷺ جن جي خدمت ۾ عرض ڪيو توهان وٽ هاڻي ٿانو ۾ کاڌو ڪٿي حضرت خديجه الكبرى اچي رهي آهي جيئن اچي ته ان کي الله تعالیٰ جا سلام چئو ۽ ان کي بشارت ڏيو ته الله تعالیٰ جنت ۾ توهان جو خاص مقام بنايو آهي.

حضور ﷺ اڪثر بيشتر حضرت خديجه الكبرى رضي الله عنها جي تعريف فرمائيندا رهندا هئا ايستائين جو حضرت عائشه رضي الله عنها فرمائي ٿي ته رسول الله ﷺ جي محبت حضرت خديجه الكبرى سان ايتري هوندي هئي جو مون کي رشڪ ايندي هئي ته ڪاش! مون سان به ايتري محبت رکن. حضرت عائشه رضي الله عنها فرمائي ٿي ته :
مَا عَزَتْ عَلَى أَحَدٍ مِنْ نِسَاءِ النَّبِيِّ ﷺ مَا عَزَتْ عَلَى خَدِيجَةَ وَمَا رَأَيْتَهَا.

مان حضور ﷺ جي ازواج مطهرات مان ڪنهن تي به ايترو رشڪ نه ڪيو جيترو حضرت خديجه رضي الله عنها تي ڪيو، حالانڪه مون سندس کي ڏٺو به نه هو.

حضور ﷺ جن جي پهرين زوجہ محترمه حضور ﷺ جن جي رفاقت ۾ پنجويهہ سال نعمت عظمیٰ سان بهرور رهي. جيستائين حال حيات رهي تيستائين حضور ﷺ جن ٻيو نڪاح نه ڪيو حضور ﷺ جي سموري اولاد حضرت خديجه الكبرى مان ئي آهي. سواءِ هڪ فرزند حضرت ابراهيم عليه السلام جي. هجرت کان ٽي سال اڳ بعثت جي 10 سال بعد سندن جو انتقال ٿيو.

حضور ﷺ جن پنهنجي هٿن مبارڪ سان قبر ۾ رکيو سندن جي وفات کان بعد حضور ﷺ ٻيو نڪاح ڪيو پر هميشه پاڻ حضرت خديجه الكبرى رضي الله عنها کي ياد ڪندا هئا جو جڏهن به پاڻ ڪو به ٻڪري جو صدقہ ڪندا هئا ته پهريان حضرت خديجه الكبرى رضي الله عنها جي سهيلين ڏانهن موڪليندا هئا. حضور ﷺ جن حضرت خديجه الكبرى رضي الله عنها جي وفات واري سال کي عام الحزن (غم جو سال) قرار ڏنو. (هلمند)

المنجيات في ترجمة المنبهات

باب السلاوي

مولانا محمد عرس ٽاٽري عرف مفتي مختار احمد طاهري

13

(هي) تِن تِن (نصيحتن جو باب آهي)

رُويَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ مَنْ أَصْبَحَ وَهُوَ يَشْكُو ضَيْقَ الْمَعَاشِ فَكَأَنَّمَا يَشْكُو رَبَّهُ وَمَنْ أَصْبَحَ بِأُمُورِ الدُّنْيَا حَزِينًا فَقَدْ أَصْبَحَ سَاخِطًا عَلَى اللَّهِ وَمَنْ تَوَاضَعَ لِعَنِي لِفِنَاهُ فَقَدْ ذَهَبَ ثَلَاثُ دِينِهِ.

ترجمو: (حضور پاڪ) نبي ڪريم ﷺ جن کان روايت آهي، پاڻ ﷺ جن فرمايو: ته جنهن شخص صبح (ننڊ) مان اٿندي ئي، رزق جي تنگي (جي شڪايت) ڪئي ته ان جڻ ته پنهنجي رب جي شڪايت ڪئي ۽ جيڪو شخص صبح سان ئي (ننڊ مان) دنياوي ڪمن جي، غم و فڪر (محبت دنيا ۾) اٿيو ته اهو (الله تعاليٰ جي عطا ڪيل نعمتن) کان ناراضگي جي حالت ۾ (ننڊ) مان اٿيو. ۽ جيڪو ماڻهو، دنيا دار جي اڳيان انجي دولت جي ڪري ئي، عاجزي ڪندو ته ان شخص جي دينداري جا تن حصن مان ٻه حصا ختم ٿي ويندا.

عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ ثَلَاثٌ لَا يُدْرِكُ بِثَلَاثِ الْغِنَى بِالْمُنَى وَالشُّبَابُ بِالْخِضَابِ وَالصِّحَّةُ بِالْأَدْوِيَةِ.

ترجمو: حضرت ابوبڪر صديق (رضي الله تعاليٰ عنه) کان منقول آهي ته ٽي شيون تن شين سان حاصل نه ٿيون ڪري سگهجن، صرف سڌن ۽ خواهشن سان (عملي طرح محنت ۽ ڪوشش ڪرڻ کان سواءِ) دولت حاصل نه ٿي ڪري سگهجي ۽ خضاب (ڪاري رنگ) سان جواني حاصل نه ٿي ڪري سگهجي ۽ دوائن سان تندرستي (الله تعاليٰ جي مدد کان سواءِ) حاصل نه ٿي ڪري سگهجي.

عَنْ عُمَرَ حَسَنِ التَّوَدُّدِ إِلَى النَّاسِ نَصْفُ الْعَقْلِ وَ حَسَنِ السُّؤَالِ نَصْفُ الْعِلْمِ وَ حَسَنِ التَّدْبِيرِ نَصْفُ الْمَعِيشَةِ.

حضرت عمر (رضي الله تعاليٰ عنه) فرمايو ته ماڻهن سان محبت

(همدردي) سان پيش اچڻ اڌ عقلمندي آهي ۽ سنجيدگي سان (عالم کان) سوال پڇڻ اڌ علم آهي ۽ سنجيدگي (سچائي) سان رزق جي تلاش ڪرڻ اڌ روزي آهي.

عَنْ عَثْمَانَ مَنِ تَرَكَ الدُّنْيَا أَحَبَّهُ اللَّهُ تَعَالَى وَمَنِ تَرَكَ الدُّنْيَا أَحَبَّهُ الْمَلَائِكَةُ وَمَنِ حَسَمَ الطَّمَعِ عَنِ الْمُسْلِمِينَ أَحَبَّهُ الْمُسْلِمُونَ.

حضرت عثمان (رضي الله تعالى عنه) کان روايت آهي ته جيڪو شخص، دنيا (جي محبت) کي ڇڏيندو ته الله تعاليٰ انکي (پنهنجو) محبوب بنائيندو ۽ جيڪو شخص گناهين کان (سچي) توبه ڪندو ته ان کي فرشتا (پنهنجو) محبوب بنائيندا ۽ جيڪو شخص مسلمانن (جي مال) ۾ لالچ نه رکندو ته انکي، مسلمان (پنهنجو) محبوب بنائيندا.

عَنْ عَلِيٍّ إِنْ مِنْ نَعِيمٍ الدُّنْيَا يَكْفِيكَ الْإِسْلَامُ نِعْمَةً وَإِنْ مِنْ الشُّغْلِ يَكْفِيكَ الطَّاعَةُ شُغْلًا وَإِنْ مِنَ الْعِبَرَةِ يَكْفِيكَ الْمَوْتُ عِبْرَةً.

ترجمو: حضرت علي (رضي الله تعالى عنه) فرمايو بي شڪ، دنيا جي نعمتن مان تنهنجي لاءِ اسلام ئي (سڀ کان وڏي) نعمت آهي ۽ تنهنجي لاءِ (سڀني مصروفين) مان (بهترين) مصروفيت اطاعت الاهي ئي آهي ۽ عبرت ۽ نصيحت (وارن عملن مان) مان، موت ئي تو لاءِ وڏي نصيحت ۽ عبرت آهي.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ كَمْ مِنْ مُسْتَدْرَجٍ بِالنِّعْمَةِ عَلَيْهِ وَكَمْ مِنْ مَفْتُونٍ بِالشَّيْءِ عَلَيْهِ وَكَمْ مِنْ مَعْرُورٍ بِالسُّرْرِ عَلَيْهِ
ترجمو: حضرت عبد الله بن مسعود (رضي الله تعالى عنهما) کان روايت آهي ته ڪيترا ئي (نعمتن سان نوازيل) ماڻهو اهڙا آهن جو انهن کي، انهن نعمتن (جي ناشڪري) ڪرڻ لاءِ مهلت ڏني ويئي آهي ۽ ڪيترا ئي ماڻهو اهڙا آهن جو پنهنجي تعريف تي تڪبر ۽ غرور (جي فتني) ۾ ڦاڻل آهن ۽ ڪيترا ئي ماڻهون اهڙا آهن جو انهن جي برائين ۽ گناهين تي پرده پوشي هجڻ جي ڌوڪي ۾ گناهين ڪرڻ تي دلير آهن.

عَنْ دَاوُدَ النَّبِيِّ قَالَ أَوْحِيَ فِي الزُّبُورِ حَقُّ عَلِيٍّ الْعَاقِلِ أَنْ لَا يَسْتَقِلَّ إِلَّا بِالثَّلَاثِ تَزُودَ لِمَعَادٍ وَمَوْنَةً لِمَعَاشٍ وَطَلَبَ لِدَّةٍ بِحِلَالٍ.

ترجمو: حضرت داؤد نبي عليه الصلوة والسلام تي زبور ڪتاب ۾ وحي (حڪم الاهي) آيل آهي ته عقلمند شخص تي واجب آهي ته تن ڪمن ۾ ئي مشغول رهي، آخرت جي تياري وارن عملن ۾ مشغول رهي ۽ (بقدر ضرورت) روزي ڪمائڻ تي ڪفايت ڪري ۽ جائز لذتن تي ئي اڪتفا ڪري (حرام ۽ ناجائز لذتن کان) پرهيز ڪري. عن ابي هريرة أنه قال قال النبي ﷺ ثَلَاثٌ مُنْجِيَّاتٌ وَثَلَاثٌ مُهْلِكَاتٌ وَثَلَاثُ دَرَجَاتٍ وَثَلَاثُ كَفَّارَاتٍ أَمَّا الْمُنْجِيَّاتُ خَشْيَةُ اللَّهِ تَعَالَى فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَالْقَصْدُ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنَى وَالْعَدْلُ فِي الرِّضَاءِ وَالْغَضَبِ وَأَمَّا الْمُهْلِكَاتُ شَحٌّ شَدِيدٌ وَهُوِي مُتَّبِعٌ وَأَعْجَابُ الْمَرْءِ بِنَفْسِهِ وَأَمَّا الدَّرَجَاتُ فَأَفْشَاءُ السَّلَامِ وَأَطْعَامُ الطَّعَامِ وَالصَّلَاةُ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ وَأَمَّا الْكَفَّارَاتُ فَاسْبَاغُ الْوُضُوءِ فِي السَّبَرَاتِ وَنَقْلُ الْأَقْدَامِ إِلَى الْجَمَاعَاتِ وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ.

حضرت ابو هريره (رضي الله تعالى عنه) نبي ڪريم ﷺ کان روايت فرمائي آهي ته پاڻ ڪريم ﷺ جن فرمايو 3 شيون نجات ڏياريندڙ آهن ۽ ٽي هلاڪ ڪندڙ آهن ۽ ٽي شيون درجا بلند ڪندڙ آهن ۽ ٽي شيون گناهه مٽائيندڙ آهن. نجات ڏياريندڙ ٽي شيون هي آهن:

1. اڪيلائي ۽ ماڻهن جي موجودگي ۾ الله تعاليٰ کان ڊڄڻ.
2. غربت ۽ خوشحالي ۾ قناعت اختيار ڪرڻ.
3. غصي ۽ خوشي جي وقت ۾ عدل و انصاف ڪرڻ.
- ٽي شيون هلاڪ ڪندڙ هي آهن:
1. انتها درجي جي بخيلي ۽ ڪنجوسي ڪرڻ.
2. نفساني خواهشن جي پيروي ڪرڻ.
3. پنهنجي تعريف پاڻ ڪرڻ ۽ ٻين کان پاڻ کي پلو سمجهڻ.
- درجا بلند ڪندڙ ٽي شيون هي آهن:
1. سلام کي ڦهلائڻ ۽ عام ڪرڻ.
2. ماڻهن کي ڪارائت ۽ پيارڻ.
3. ماڻهو ستل هجڻ ته ان وقت اٿي نماز تهجد پڙهڻ.
- ٽي شيون جيڪي گناهه مٽائيندڙ آهن:
1. سخت سردِي جي حالت ۾ وضو ٺاهي ٺاهي ڪرڻ.
2. جماعت جي نماز لاءِ پنڌ ڪري وڃڻ.
3. هڪ نماز جي ادا ڪرڻ کان بعد ٻي نماز جي وقت جو انتظار ڪرڻ.

حضرت سھڻا سائين اھل اللہ علیہ الرحمة قسط پنجين

1: 1981-82 ڌاري

ڊاڪٽر عبدالرحيم چن ”بيدار طاهري“

ايجان دادو- مورو پل ڪانه

نهي هئي، هي عاجز حضرت صاحب جن کي ڪار تي ڪنڊيارو کان لاڙڪاڻو ۽ لاڙڪاڻو کان فقيرپور شريف يارهين شريف تي ڪڍي ويندو هو، هڪ دفعي صبح جو سوير درگاهه الله آباد شريف کان نڪري لاڙڪاڻي وڃي رهيا هئاسون، ڪنڊيارو کان ڪلوميٽرجي مفاصلي تي ڳوٺ ڄام نورالله وٽ پهتاسين، گاڏي تيز هلي رهي هئي، اچانڪ هڪ گهوڙو ڪنهن گهر مان ٽهي، ڪلو پٿرائي ٻاهر ڀڳو آيو، ڪلو ۽ رسو به ڳچيءَ سان ٻڌل هئس، جيئن جو تيز ڊڪندو آيو ته سڌو اسان جي سامهون روڊ تي پهچي ويو، سامهون هڪ ترڪ پئي آئي، مان پريشان ٿي ويس، ڪار کي ساڄي پاسي لاڙيان پيو ته ترڪ هئي، سامهون گهوڙو اچي ويو، منهنجون وايون بتال ٿي ويون، بس ائين سمجهيم ته اجهو تو ايڪسيڊنٽ ٿئي! جهٽ پٽ سائين جن ڏي خيال هليو ويو ته ههڙا بزرگ ڪڏو وينا آهن، انشاء الله ڪجهه نه ٿيندو، ٿورو زور سان چيم سائين گهوڙو ۽ ائين ڪڍي اڪيون پوريم، اڪيون پوري، ڪوليان ته ڏنم ته گهوڙو ڪلي ۽ رسي سوڌو ڪار جي ساڄي پاسي بينو آهي ۽ ڪار اڳتي نڪري وئي، خوشي ۾ دل جي ڌڙڪن تيز ٿي وئي، اڪين ۾ پاڻي اچي ويو، ۽ ڏنم ته منهنجي محبوب مرشد حضرت سھڻا سائين عليه الرحمة هڪ نرالي انداز، ساه کي سونهن بخشيندڙ دلين کي تازگي ڏيندڙ، مٿر مٿر مسڪراھٽ سان سامهون روڊ ڏي ڏسي رهيا آهن، مان ڪجهه ڊپ، شرم کان (دل ۾ پاڻ کي قصور وار سمجهندي) ڪجهه ڊچندي ڊچندي عرض پئي ڪيم سائين اوچتو گهوڙو اچي ويو.....!

حضور سھڻا سائين جن ڳالهه ڪتي پيار ۽ پاڻوھ مان بنا ڪنهن ڪاوڙ ۽ ناراضگي جي پنهنجائپ واري احساس ۽ بردباري واري نموني فرمايو ”ائين ٿيندو آ، خبر آ“ حضور جو ائين فرمائڻ سان منهنجي مٿان سڀ ڏک، ڊپ، سڀ دور ٿي ويا. بقول ڀٽائي جي:

ڪڪر منجهه ڪُٻار، جُهڙ نيٽون نه لهي، جهڙا منهنجا سپرين تهڙا ميگهه ملهار، ڪڻ اڪيون ڪل يار ته وڃن سور سنڌا ڪري

2: حضرت صاحب جن حقيقي خيرخواه، دين، دنيا جا، قبر حشر جا، گهر بار جا، زرو زمين جا، مطلب ته ڪنهن به مريد، فقير کي ڪٿي به ڪنهن به عمل ۾ گهٽ ڏسڻ پسند نه فرمائيندا هئا. به مثال بيان ڪجن ٿا:

(1): حيدرآباد کان ڪار ذريعي درگاهه الله آباد شريف مان سائين جن سان گڏ اچي رهيو هئس، قاضي احمد ڀرسان لنگهندي هڪ ننڍڙو گلر (ڪٽو) ڪار اڳيان اچي ويو، مون پهريان سوچيو بريڪ هٿان، پر وري سوچيم گلر مٿان ڪار چاڙهي نڪري وڃجي. سائين جن آرام ڪري رهيا آهن، گاڏي جي آندر آواز ڪو نه ايندو. اها سوچ ايندي حضرت صاحب تڪڙ ۾ سجاڳ ٿيا، هٿ سان عاجز ڪي روڪيندي اڳتي جلدي فرمايائون ته آهستي آهستي، خدا جي مخلوق آ، مارڻ ڏوهه آهي، ۽ مون بريڪ تي پير رکيو ڪار بيهي رهي، گلر آهستي آهستي روڊ جي پرينءَ ۾ هليو ويو.

عاجز ڪي به گناه (جيڪو خدا وٽ ته ضرور لڪجي ها) کان بچايائون ۽ سچ پچو ته اهو واقعو ايترو ته دل ۾ گهر ڪري ويو آهي، جو جڏهن به عاجز ڪنهن ساهه واري تي ظلم، زبردستي ڏسندو آهي ته اهو واقعو حضرت صاحب وارو ياد ايندو آهي، دل ۾ ڏک ٿيندو آهي ته ڪاش! اسان انسان جيڪڏهن خدا جي مخلوق، هر ساهه واري کي جهنڊان ڏيون ته شايد اڄ پاڻ ۾ ائين نه وڙهون هان، ڪتن جيان هڪ ٻئي جي رت جا پياسي نه بڻجون هان، هڪ ٻئي جي گهرن جي تباهي جو نه سوچيون هان، ڪاش! الله تعاليٰ اسان کي هدايت ۽ سمجهه ڏئي هي ظاهر ظهور ڪرامت هئي جو ننڍ ۾ آرامي حضرت سهڻا سائين جن منهنجي ظالمانه سوچ ته ڪٿو ماريوندي نڪري وڃان ۽ حضرت سهڻا سائين ننڍ مان بيدار ٿي هٿ سان روڪي ورتو. دوستو بظاهر ننڍڙو گلر (ڪٽو) مارڻ ايڏو مسئلو ڪو نه هيو پر حضرت صاحب ڪنهن به ساهه واري تي ظلم برداشت نه ڪندا هئا، صاحب شريعت هئا،

رسول الله ﷺ ۾ فنائيت هئي جيئن نبي سائين هرڻيءَ کي
جنندان ڏٺو هو. اها سڀني کي خبر آهي هت به ساڳئي نموني ساه
واري جي بچائڻ جي اُن ٿڻ هئي.

2: ڪنهن به مريد لاءِ اهو پسند نه فرمائيندا هئا ته ڪو دين اسلام
جي خلاف ڪم ڪري سو به سندن سامهون ٿئي، برداشت ڪرڻ
مشڪل هو، فقيرپور شريف ۾ ويٺا هئاسين صرف عاجز ۽ هڪ
به فقير حضرت صاحب سان ويٺا هئاسين هڪ فقير ٻاهران آيو،
ڳالهه شروع ڪيائين ته سائين فلاڻي پير وٽ ويس، پير پاڻ
ٻيهر نماز تي آيو سندس پٽ ڪو نه آيو ۽ 4 بجي آيو. ڏاڙهي
ننڍي ۽ گلا ۾ شروع هو، حضرت صاحب هت جي اشاري روڪيو،
چهره انور متغير ٿي ويو اڻ وڻندڙ شيءِ وانگر فرمايو ته ڪنهن
جي گلا نه ڪجي. ٿي سگهي ٿو ان کي ڪو شرعي عذر هجي،
مطلب ته حضرت صاحب ان کي سختي سان منع فرمائي ته اهڙيون
ڳالهيون جن سان پنهنجا عمل خراب ٿين، خدا جو ڏوهه آهي، سي
نه ڪجن، گلا بظاهر معمولي سمجهي ويندي آهي پر ڏٺو وڃي ته
سخت کان سخت ڏوهه آهي، ٻيا ڏوهه ته بخشجي سگهجن ٿا پر
اهو ڏوهه سو ان ماڻهوءَ جي، جنهن گلا ڪئي وڃي ان جي
بخشائڻ کان سواءِ بخشجي به نه سگهندو. وغيره وه واه.

عام طرح سان الله جا ولي سوا ڪنهن ضرورت جي هروڀرو
ڪرامت نه ڏيکاريندا آهن، ڪنهن بزرگ جي درٻار تي ڪو ماڻهو
آيو، به ٿي ڏينهن رهي بنا مريد ٿيڻ جي موٽيو پئي ويو ته بزرگ
گهرائي پڇيس ته ابا! ڇو پيو موٽي وڃين؟ چيائين ته سائين هت
ڪا ڪرامت ئي ڪانه ڏٺم، مريد ڪيئن ٿيان؟ بزرگ فرمايو ابا ڪا
اسلام، شريعت جي خلاف ڳالهه ڏٺي؟ چيائين ته نه، وري پڇيائين
ته ڀلا نماز 5 وقت تهجد، ڏنڊ، ڏاڙهي، پٽڪو يعني سنت رسول
هت آهي يا نه؟ چيائين ها، اهي ڪم ته گهڻو ڪري سڀني مريدن
کي ڪندي ڏٺم. بزرگ فرمايو هن کان وڌيڪ ٻي ڪهڙي ڪرامت
چڻجي جو هر ماڻهو شريعت اسلام جو پابند ٿئي، گناهن جا ڪم
ڇڏي، نفس شيطان جي چنبي کان بچي، اها توکي معمولي ڳالهه
ٿي معلوم ٿئي! ڪرامت کان وڌيڪ اها استقامت آهي، همراهِ
خوش ٿي ذڪروني مريد بنجي سعادت حاصل ڪئي. (هلندڙ)

ماه صفر

اعجاز احمد ورياه طاهري

قرآن مجيد ۾ ارشاد آهي:

بيشڪ مهينن جو تعداد الله تعالى جي ڪتاب ۾ الله تعالى وٽ ٻارنهن آهي. مذڪوره آيت ڪريم ۾ سال جي ٻارنهن مهينن جو ذڪر آهي ڇنڊ جي مهينن ۾ سال جي تقسيم ڪنهن انسان جو فعل نه آهي بلڪ خالق ارض و سماء پهرين ڏينهن کان هي به محڪم نظام قائم فرمايو آهي. انهيءَ ۾ ڪير پنهنجي خواهش جي مطابق تبديلي نٿو ڪري سگهي. ان ٻارنهن مهينن ۾ اسلامي سال جو ٻيو مهينو صفر آهي هن مهيني ۾ تمام گهڻن بزرگن جو عرس ملهايو ويندو آهي. جنهن جو مختصر ذڪر ڪجي ٿو.

سلسلہ جنيد ۾ حضرت سيد داتا علي هجويري، سلسلہ قادريه ۾ اعلیٰ حضرت امام احمد رضا خان بريلوي، سلسلہ چشتيه ۾ پير مهر علي شاه (گولڙه شريف)، سلسلہ عاليه نقشبنديه ۾ حضرت امام رباني شيخ احمد فاروقي سرهندي مجدد منور الف ثاني، سلسلہ سهرورديه ۾ حضرت غوث بهاؤ الدين زڪريا ملتاني عليهم الرحمة شامل آهن.

وچ تسميه:

صفر مهينو صفر بالكسر کان ورتل آهي، جنهن جي معنيٰ آهي خالي ڇو ته هي مهينو محرم جي مهيني کان بعد ايندو آهي. حضور ﷺ جن جي آمد کان اڳ محرم جي مهيني ۾ جنگ حرام هئي ۽ جڏهن صفر جو مهينو ايندو هو ته عرب گهرن کي خالي ڪري ڇڏي جنگ جي لاءِ روانا ٿي ويندا هئا، ان ڪري به ان کي صفر چوندا آهن.

غلط عقيدہ

ڪجهه ماڻهو صفر کي منحوس سمجهندا آهن، ڪي وري هن مهيني ۾ شادي به نه ڪندا آهن. اُهي سڀ جهالت جون ڳالهيون آهن. (راحة القلوب ۽ كنز الخطيب)

اچي بوءِ بهار جي.....

فقير محمد حسن اونو نقشبندي طاهري

سابق سيڪريٽري جنرل

ج.ا.م. وجماعت اساتذہ روحانيہ ۽ رابطہ هيمبر: ر.ط.ج

ماڻهو سڀ نه سهڻا، پڪي سڀ نه هنج

ڪنهن ڪنهن ماڻهو منجهه، اچي بوءِ بهار جي

اڄ هن سعيد تقريب جي موقعي تي بزرگن جو مٿيون
قول هن عاجز جي ذهن ۾ آيو، جنهن مان ”اچي بوءِ بهار جي“
جملي کي عنوان طور انتخاب ڪري قلم جي نذر ڪرڻ جي
ڪوشش ڪئي اٿم. شال رب ڪريم هن عاجز جي معمولي محنت
کي پنهنجي بارگاه ۾ قبوليت جو شرف بخشي. هن عاجز جي
هدايت ۽ نجات جو ذريعو بنائي، آمين.

الله تعاليٰ سال ۾ چار مندون عطا ڪيون آهن، جن مان بهار جي
مند کي وڌيڪ پسند ڪيو ويندو آهي، ڇاڪاڻ ته هن ۾ سارو
سنسار مهڪي پوندو آهي.

الحمدلله! هن بهار واري مند ۾ مارچ مهيني جي 21 تاريخ سال
1963ع اڱاري جي ڏينهن درگاه رحمت پور شريف لاڙڪاڻو ۾
حضرت خواجه الحاج الله بخش عباسي نقشبندي مجددی فضلي غفاري
جي گهر ۾ اهڙو گل ٿريو، جنهن تي والدين پنهنجي ڪامل مرشد،
حضرت خواجہ محمد عبدالغفار المعروف پير مٺا رحمة الله عليه جن جو پسند
ڪيل نالو مبارڪ، محمد طاهر رکيو، سندن جي ڪنن ۾ اذان ۽
اقامت پڻ حضور پير مٺا رحمة الله عليه جن فرمائي. هڪ دفعي سندن
ڏانهن اشارو ڪندي دعا فرمايائون ته ”وڏي هوندي شير ٿيسي“

حضور سهڻا سائين رحمة الله عليه جن جي گهر ۾ هن ٿريل گل،
لخت جگر يڪتائي گوهر اهڙي ته خوشبوءِ ڪنڊرائي، جنهن ساري
جڳ کي معطر ڪري ڇڏيو آهي. والدين جي سهڻي تربيت ۽
تعليم، سهڻا سائين رحمة الله عليه جن جي فيوضات و برڪات
سندن جي درجات ۽ مرتبي کي ايترو ته بلند ڪيو آهي جو هر

ڪوئي ننڍو توڙي وڏو کين ”سڄڻ سائين“ جي سهڻي لقب سان سڏي ٿو.

اڄ جي هيءَ گڏجاڻي اسان کي دعوت ٿي ڏئي ته هن سعيد تقريب جي موقعي تي اهو عهد ڪيون ته سڄڻ سائين جن جي سوانح حيات ۽ ارشادات جو دل جي گهرائيءَ سان مطالعو ڪري پنهنجي پاڻ ۽ اولاد جي اصلاح ڪرڻ جي ڪوشش ڪنداسين، سندن جي تعليم تي عمل ڪندي، سندن جو پيغام بين تائين پهچائينداسين.

سڄڻ سائين جن جي تربيت:

هڪ دفعي حضور سهڻا سائين رحمۃ الله عليه جن سڀني ڳوٺ وارن کي گڏ ڪري تنبيهه فرمائي ته ”جيڪڏهن اوهان اسان جا خير خواه آهيو ته اسان جي صاحبزادي کي ڪو به فقير نه پنهنجي گهر وٺي وڃي ۽ نه وري هن کي ڪو ڪاٺ پيئڻ جي شيءِ وٺي ڏئي،“ ان وقت سڄڻ سائين جن جي عمر چار سال هئي. کين فقط سائين نصيرالدين شاه رحمۃ الله عليه جن جي گهر وڃڻ جي اجازت هوندي هئي. سهڻا سائين رحمۃ الله عليه جن جو اولاد شاه سائين جن کي نانا ڪري ڪوٺيندا هئا.

سڄڻ سائين جن ڄمندي ڄام هئا:

سائين نصيرالدين شاه صاحب رحمۃ الله عليه جن فرمائيندا هئا ته حضرت سڄڻ سائين جن ڄمندي ئي ڄام هئا. ننڍپڻ ۾ به غير محرم عورتن جي منهن نه پوندا هئا. اسان جي گهر جو ايندا هئا ۽ کين پيشاب وغيره جي حاجت ٿيندي هئي ته ننڍڙن ٻارن وانگر سرعام نه ڪندا هئا مگر بيت الخلا ۾ ويندا هئا. ساڻن جيڪو ماڻهو گڏجي ويندو هو ته ان کي ٻاهر ڪڍي پوءِ قضاء حاجت کان فارغ ٿيندا هئا. سڄڻ سائين جن جي حياءَ ۽ لڄاداري جو راقم الحروف چشمديد واقعو بيان ٿو ڪري ته جڏهن پاڻ دارالعلوم قادريه ڪراچيءَ ۾ پڙهندا هئا، اتان اکين جي علاج جي سلسلي ۾ سندن نوابشاهه اچڻ ۽ هن عاجز وٽ ترسڻ ٿيندو هو. هڪ دفعي هن عاجز کي پئسا ڏنائون ته غسل ڪرڻ وقت ٻڌڻ لاءِ ٿلهي ڪپڙي جو توال وٺي اچو. هن عاجز پنهنجي سمجهه آهر ٿلهي ڪپڙي جو توال وٺي آندو. پاڻ فرمايائون ته غسل ڪرڻ وقت هن مان بدن

ڏسڻ ۾ ايندو ۽ اهو توال هي عاجز واپس ڪري آيو. سبحان الله!
متقي ۽ پرهيزگار والدين جي تربيت ۽ فيض کين اهو رنگ لائو
جو اڄ سندن جي ساٿ جا سرواڻ ۽ جماعت جا اڳواڻ آهن.

ديني تعليم:

پرائمري، قرآن پاڪ ۽ ابتدائي فارسي درگاه فقيرپور شريف جي
مدرسي مان حاصل ڪري، قراءت جي علم سکڻ لاءِ ستن سالن
جي عمر جا هئا ته سهڻا سائين رحمة الله عليه جن کين مدرسو رڪن
الاسلام هيرآباد حيدرآباد ۾ استاد القراء حضرت مولانا الحاج
قاري محمد طفيل صاحب نقشبندي رحمة الله عليه جن وٽ ڇڏيو. هن
مدرسي جا باني، سلسلہ نقشبندي جا مشهور بزرگ حضرت مولانا
مفتي محمود الورى رحمة الله عليه جن هڪ دفعي سڄڻ سائين ۽
سندن سائين ڏانهن اشارو ڪندي فرمائڻ لڳا ته الله تعاليٰ جا لک
شڪر آهن جو هن پُرفتن دؤر ۾ اسان کي ڏاکڻ، شاکر ۽ تهجد
گذار طالب عطا ٿيا آهن. درس نظامي درگاه الله آباد شريف جي
مدرسو جامع عربي غفاريه بخشيہ ۾ حاصل ڪيائون. ٻه سال
پنهنجي پيران ڪبار جي خاندان حضرت خواجہ فضل علي قريشي
رحمة الله عليه جن جي ڏوهڻي، نهايت متقي پرهيزگار، ماهر عالم
دين سائين رفيق احمد شاه صاحب وٽ پڙهيا. دؤر حديث ۽ ديگر
علوم المرڪز قادريه ڪراچي ۽ ۾ مولانا منتخب الحق جهڙن جيّد
عالمن وٽ پڙهيا. ان بعد درگاه الله آباد جي پنهنجي ادارہ ۾
درس و تدريس ۽ صدر مدرسو جا فرائض انجام ڏيندا رهيا ۽
حضور سهڻا سائين رحمة الله عليه جن کان روحاني تعليم، فيض و
برڪات حاصل ڪندا رهيا. ان وقت سندن جي عمر 17 سال هئي.

خرقم خلافت:

سال 1982ع ۾ حضور قبلہ عالم سهڻا سائين رحمة الله عليه، طريقہ
عاليہ جي اشاعت لاءِ پنهنجي نور نظر، يڪتاءِ گوهر حضرت قبلہ
سڄڻ سائين مظلہ العالي جن کي اجازت فرمائي ان وقت سندن عمر
19 سال هئي.

شادي خانم آبادي:

20 سيپٽمبر 1983ع تي حضرت سهڻا سائين رحمة الله عليه جن جي

عاشق، صادق مرید، ڊاڪٽر حاجي عبداللطيف چنه عليه الرحمة جي دختر نيك اختر سان حضرت سچڻ سائين جن جي شادي ٿي. هي عاجز تنظيمي اجلاس جي ڪري ان موقعي تي درگاه شريف تي حاضر هو. ڪا به رسم و رواج نظر ڪو نه آيو. بلڪ حضرت سهڻا سائين رحمة الله عليه جن جماعت، خصوصاً علماء سان مخاطب ٿيندي فرمايائون ته اڄ صاحبزاده صاحب جن جي شادي ڏسو ڪيئن ٿي ٿئي؟ اڳتي ماڻهن کي اهو طريقو ٻڌايو. صبح جو ڳوٺ وارن ۽ مسافرن لاءِ هڪ جهڙو وليمي جي دعوت جو اهتمام ڪيو ويو. ڪنهن کان پوءِ يا پهات ڪو نه ورتو ويو. سهڻا سائين رحمة الله عليه جن فرمايو ته پئسو هر ڪنهن کي وڻي ٿو، اگر چاهيون ها ته لکين رپيه گڏ ٿي وڃن ها! خصوصاً علماء کي تاڪيد ڪندي فرمايائون ته ”اڄ اوهان صاحبزاده صاحب جن جي شادي ڏئي، عوام الناس کي به اهڙي طرح سادگي سان شادي ڪرڻ جو ڏس ڏيندا.“

مسند نشيني:

6 ربيع الاول جي رات 1404هـ تي حضرت سهڻا سائين رحمة الله عليه جن جي وصال بعد جيڪا سچڻ سائين جن جي تربيت ڪئي هيائون ۽ کين باطني ڪلمات عطا فرمايائون ۽ جيڪا جماعت اهل ذڪر جي ذهن سازي ڪئي هئائون ان جو پتو 7 ربيع الاول 1404هـ مطابق 13 ڊسمبر 1983ع بروز اڱارو بعد نماز فجر صبح جو پيو، جڏهن سندن جي هدايات ۽ ارشادات جي روشني ۾ خلفاء و علماء ڪرام ۽ ديگر اهل ذڪر حضرات مرد و خواتين اتفاق راءِ سان حضرت قبله صاحبزاده صاحب، مولانا محمد طاهر المعروف سچڻ سائين جن جي بيعت ڪئي. جڏهن تمام خلفاء، علماء ۽ فقراء تجديد بيعت لاءِ اڳتي وڌيا ته ان وقت عجيب منظر هو، قبله سچڻ سائين جن بمشڪل گريه ضبط ڪندي بيعت وٺڻ کان معذرت ڏيکاري. مگر جليل القدر معزز خلفاء جي گهڻي اسرار بعد بيعت ورتائون. ان موقعي تي نهايت عاجزي ۽ انڪساري جو اظهار ڪندي سچڻ سائين جن فرمايو ته: ”مون ۾ ڪا به اهليت ڪانهي پر حضرت سهڻا سائين رحمة الله عليه جن جي طريقت کي هر قيمت

تي هلائڻو آهي. دنيا، دولت تان ته جان به هلي وڃي، پرواهه نه آهي پر طريقت کي نه ڇڏيندس، طريقت کي داغدار نه ڪندس ۽ آخري دم تائين خدمت ڪندو رهندس.

خلفاءِ ڪرام سان مخاطب ٿيندي فرمايائون ته: ”ڪنهن به خليفي صاحب کي سستي ۽ ڪاهلي جي هرگز اجازت نه آهي، حضور جن جي جاري ڪيل مشن جا پاڻ به عامل بنجو ۽ ٻين کي به بنايو. خلافِ شرع رسم و رواج کان پري پڄو. خدانخواستہ اگر رسم داخل ٿي ويئي ته سمجهو ته طريقت جو خاتمو ٿي ويو.“

گذارش آهي ته اسان پنهنجي مرشدن جي تعليمات کي وساري نه ويهون. اسان سڀني لاءِ حضرت سڄڻ سائين جن جو هر فرمان دستور العمل آهي، ان تي عمل ڪندي سندن جي اصلاحي، محبت، اتحاد ۽ اتفاق واري پيغام کي اڳتي وڌايون. پنهنجي پسند ناپسند کي شريعت ۽ طريقت جي اصولن کي مدنظر رکي تبليغي ۽ تنظيمي ڪم کي هڪ رنگ ۽ ڍنگ ۾ هلائڻ جي ڪوشش ڪيون. جنهن سان ئي جماعت ۾ يڪجهتي، اتفاق ۽ اتحاد قائم رهندو، هنن نقطن کي نظر ۾ رکندي، اسان کي ماضي ۽ حال جي آئيني ۾ پنهنجو جائزو وٺي اصلاح جي ڪوشش هڪ رنگ ۽ ڍنگ ۾ ڪرڻ گهرجي.

اسان جي اڄوڪي هيءَ تقريب، رسمي سالگرهه جو پروگرام نه پر سڄڻ سائين جن جي غلامن ۽ عقيدت مندن لاءِ سندن جو هڪ پيغام آهي ته پنهنجي اخلاقن ۽ عملن جي اصلاح ڪري، شريعت ۽ طريقت تي پابند ٿي، خلق خدا جي خدمت جي جذبي کي پاڻ ۾ پيدا ڪري عوام الناس کي نفعي پهچائڻ جي ڪوشش ڪريون. نبي اڪرم ﷺ جن جو ارشاد مبارڪ آهي ته:

خير الناس من ينفع الناس ”يعني بهترين انسان اهو آهي جيڪو ٻين انسانن کي نفعو پهچائي.“

صور قبله عالم سڄڻ سائين جن جي اسان ۽ اوهان اهلِ ذڪر حضرات کان اها ئي تقاضا آهي.

**خدا جي خلق جي خدمت، حقيقت ۾ عبادت آ
اهائي روح جي راحت، اهائي دل جي دولت آ**

حضرت سچڻ سائين جن جو ر. ط. ج حيدرآباد جي نوجوانن ڏانهن خط:

مسند نشيني جي پهرئين هفتي ۾ ر. ط. ج حيدرآباد جي نوجوانن ڏانهن خط ذريعي پيغام موڪليو ويو جيڪو مريض ۽ مايوس قوم لاءِ آب حيات جو اثر رکي ٿو. پاڻ لکن ٿا ته ”منهنجا پيارا! جنهن به منهنجي مرشد هادي برحق جي هڪ دفعو به صحبت ڪئي آهي، خصوصاً اوهان روحاني طلباءِ جماعت وارن، جن جي آبياري منهنجي مرشد مربيءَ خونِ جگر سان ڪرڻ فرمائي آهي. پاڻ اڪثر و بيشتر اوهان جو ذڪر ڪندي فرمائيندا هئا ته:

پهلا پھوار ۽ يارب چن ميري اميدون کا

جگر کا خون دے دے کريه بولے میں نے پالے ہیں

اوهان هن شعر مان منهنجي مرشد مربي جو پاڻ سان قلبي تعلق معلوم ڪري سگهو ٿا. ڇا محبوب مرشد اسان کي ايترو فرمائين ۽ اسان وري پنهنجي محبوبن کان ايتري دوري اختيار ڪريون.

جي پائين ته بخشي ٿيان ته مرد ميدان جو ٿي

نه ته پڇي پاسي ٿي متان بخشي به لڄائين

تازه حضرت سچڻ سائين جن ر. ط. ج کي منظر ۽ مضبوط ڪرڻ متعلق ارشاد فرمايو ته جتي ج. ا. م جي برانچ آهي اتي ر. ط. ج جي برانچ کڻڻ کپي.

هي عاجز اڪثر ر. ط. ج جي وڪالت ڪندي **الاصلاح**، **الظاهر** رساله ۾ مضمون موڪليندو رهندو آهي. ر. ط. ج جي حوصله افزائي ج. ا. م ۽ ڊيگري تنظيم جي ئي مفاد ۾ آهي. نوجوان مستقبل جا معمار، قوم ۽ ملت جو عظيم سرمايو آهن. تنظيم جي ڪم کي استحڪام ڏيڻ لاءِ تنظيم جو تعارفي لٽريچر ۽ امتيازي خصوصيات جو غور سان مطالعو ڪري مضبوط ۽ مستحڪم ڪري سگهجي ٿو. اسان لاءِ پنهنجي مرشد جو طريقو ئي ڪاميابي جي راه آهي. ان تي استقامت سان هلڻ گهرجي.

نوٽ: حضرت خواجہ محمد طاہر المعروف سچڻ سائين مدظلہ العالی جن جي 53هين يوم ولادت جي تقريب، ج. ۱۰ م ضلع ٽنڊو محمد خان طرفان منعقد ڪيل بمقام: (ر) ڪيپٽن راؤ ذوالفقار احمد جي رهائشگاه تي جي موقعي تي خليفہ مولانا محمد حسن اونسو ظاهري پاران هي مقالو پڙهيو ويو.

تندرستي هزار نعمت آهي

دستن جي بيماري، سبب، اثرات، ان جو حل

ڊاڪٽر وجهه الدين ميمڻ ٺاهري

دستن جي بيماريءَ کي ٿوري مدت واري ۽ خودبخود ختم ٿيندڙ پر خطرناڪ ۽ زندگي وڃائيندڙ بيماري چئي سگهجي ٿو. دستن جي بيماريءَ جي تشخيص لاءِ سڀ کان پهريائين هر ماڻهوءَ جي روزانه عام رواجي طور تي پيٽ ويهڻ ۽ پاڻخاني جي نوعيت بابت معلومات وٺڻ بعد ئي بيماري هجڻ جو اندازو ڪري سگهجي ٿو.

هر شخص تقريباً 10 کان 15 لٽر پاڻياٺ پنهنجي پيٽ ۾ داخل ڪندو آهي، جنهن مان ڏيڍ لٽر ننڍي آنڊي ذريعي رت ۾ جذب ٿيندو آهي ۽ باقي پاڻياٺ وڏي آنڊي ذريعي جسم ۾ جذب ٿيندو آهي تقريباً 200 ملي لٽر پاڻياٺ پاڻخاني ذريعي خارج ٿيندو آهي. پاڻخاني جو مقدار 24 ڪلاڪن دوران 200-300 گرام کان وڌيڪ خارج ٿيندو هجي ته اهڙي شخص کي دائمي دستن جو مريض چئي سگهجي ٿو. پر عام طور تي اگر ڪو به شخص روزانو ٽن دفعتن کان زياده پاڻياٺ وارو پاڻخانو ڪندڙ هجي ته ان کي دستن جي بيماري چيو ويندو آهي. دستن جي بيماريءَ جا ڪيترائي سبب ٿي سگهن ٿا. دستن جي بيماريءَ کي ٻن حصن ۾ ورهائي سگهجي ٿو:

1: اڃانڪ دست 2: دائمي پيچش

اڃانڪ دستن جو ٿي وڃڻ جيڪو گهٽ ۾ گهٽ ٻن هفتن تائين هلي سگهندا آهن، اهي آڏن ۾ موجود ڪنهن جراثيم يا انهن جراثيمن جي زهريلي رطوبتن جي ڪري واقع ٿي سگهن ٿا يا ڪن دوائن واپرائڻ جي اثرات سبب به دست ٿي سگهن ٿا. ڪڏهن ڪڏهن علائقي ۾ دستن جي اڃانڪ بيماري ظاهر ٿيندي آهي ۽ ڏسندي ئي ڏسندي ڪيترن خاندانن تائين پکڙجي ويندي

آهي جيڪا ڪنهن وائرس جي پکڙجڻ يا علائقي جي عام استعمال ۾ ايندڙ خوراڪ جي خراب ٿيڻ سبب به پيدا ٿي سگهندي آهي. ڪڏهن ڪڏهن دستن جي بيماري غلط طريقن سان ذخيرو ڪيل کاڌن جي استعمال سبب، زهريلو ٿيل کاڌن جي استعمال سبب به دستن جي بيماري لاحق ٿي ويندي آهي. پيئڻ واري پاڻيءَ جو صاف ۽ شفاف نه هجڻ به ان بيماريءَ جو هڪ اهم ڪارڻ هوندو آهي. هڪ هنڌ کان ٻئي هنڌ سفر ڪري وڃڻ بعد آنڊي لاءِ ان علائقي جي خوراڪ يا پاڻيءَ جو گرو هجڻ به دستن جي بيماريءَ جو سبب بڻجن ٿا آهن.

اثرات: اهڙا دست جيڪي فقط پاڻياٺ تي مشتمل هجن ٿا ۽ انهن ۾ خون/رت جي موجودگي نه هوندي آهي. ان دوران مريض ڪي ڏن جي آسپاس پيٽ ۾ درد محسوس ٿيندو آهي. پيٽ ڦوڪيل رهندو آهي. اڪثر ڪري دل ڪچي ۽ الٽيءَ واري ڪيفيت رهندي آهي. ان صورت ۾ پاڻياٺ وارا دست زياده مقدار ۾ هوندا آهن ۽ اهي ننڍي آنڊي جي انفڪشن سبب ٿيندا آهن. اگر دستن سان گڏ الٽيون به زياده ٿينديون هجن ته پوءِ ان جو سبب زهريلي کاڌن جي استعمال سبب بيماري لاحق ٿي سگهندي آهي ۽ ان بيماريءَ سبب جسم مان پاڻياٺ ۽ نمڪيات جي شديد ڪوٽ ٿي ويندي آهي. اگر دستن سان گڏ رت جو اخراج به ٿيندو هجي ۽ گڏوگڏ بخار جي ڪيفيت به رهندي هجي ته اها وڏي آنڊي جي خراب هجڻ جي نشانهي ڪري ٿي. هن قسم جي دستن جي بيماريءَ ۾ دستن جو مقدار گهٽ هوندو آهي پر پيٽ جي هيٺئين ڪاٻي پاسي آنڊن ۾ وڪڙ پوندا آهن. بيت الخلا جي ٽڪڙي ضرورت محسوس ٿيندي آهي ۽ ڪاڪوس ڪرڻ دوران سور پڻ محسوس ٿيندو آهي. هن قسم جا دست خوني پيچش چورائيندا آهن اڪثر ڪري بيمار جانورن جو گوشت واپرائڻ سبب ٿيندا آهن.

چاچ پوتال:

90 سيڪڙو دستن جي بيماري معمولي قسمن جي ٿيندي آهي جيڪا پاڻهي ختم ٿي ويندي آهي، 5 ڏينهن اندر نمڪيات جي استعمال سان پاڻياٺ ۽ نمڪيات جي ڪوٽ به ختم ٿي ويندي آهي

اگر دست ستن ڏينهن کان وڌيڪ عرصي تائين برقرار رهن ٿا ته پوءِ پائخاني جي تيست ڪرائڻ گهرجي ته جيئن ڪنهن خطرناڪ جراثيم جو پتو لڳائي مناسب دوا واپرائي سگهجي. اگر دست بخار سان گڏ موجود رهن ٿا يا خوني پيچش هجي يا ڇهن کان وڌيڪ ڪچا دست روزانو ايندا هجن يا تمام گهڻا پاڻياٺ وارا دست لڳاتار هلندڙ هجن، پاڻياٺ ۽ نمڪيات جو مقدار جسم مان گهٽجندو محسوس ٿئي يا اسپتال ۾ رهڻ ڪري دست ٿي پيا هجن ته اهڙين صورتن ۾ پنهنجي مڪمل چڪاس ڪرائي ۽ ليبارٽري مان ٽيسٽون ڪرائڻ گهرجن.

علاج:

A: اڪثر معمولي دست جسم مان پاڻياٺ ۽ نمڪيات جي ڪا خاص ڪوٽ پيدا نه ڪندا آهن، ڇاڪاڻ ته مريض وات ذريعي ئي پاڻياٺ واريون شيون ۽ مشروبات واپرائيندو رهندو آهي. مريضن جي آندڻ کي آرام وٺائڻ جي ضرورت هوندي آهي ان لاءِ نرم، هلڪي ۽ جلد هضم ٿيندڙ غذائيت استعمال ڪرڻ گهرجي جهڙوڪ: ڪچڙي، ڏهي، ڪيلا وغيره. ڳري غذائيت جهڙوڪ: سٺپ ۽ ڪير مان ٺهندڙ خوراڪ استعمال نه ڪرڻ گهرجي.

B: شديد قسم جي دستن جي بيماريءَ ۾ پاڻياٺ ۽ نمڪيات جي ڪوٽ جلد پيدا ٿي ويندي آهي خاص طور تي ٻار ۽ ڪمزور ٻار ۽ پوڙهن شخصن ۾ جلدي ڪوٽ ٿي ويندي آهي. اهڙن مريضن کي نمڪيات سان ڀرپور پاڻياٺ جو استعمال ڪرائجي. گهٽ ۾ گهٽ هر پائخاني بعد هڪ پيالي نمڪول پيارجي. اگر نمڪول جي پڙي موقعي تي دستياب نه هجي ته هٿرادو نمڪول ٺاهي جلدي واپرائڻ شروع ڪجي جيستائين استور تان نمڪول ملي وڃي.

هٿرادو نمڪول ٺاهڻ جو طريقو

صاف ٿانوَ ۾ 4 گلاس اُٻاري ٿڌو ڪيل پاڻيءَ ۾ 8 ڇمچا کنڊ، اڌ ڇمچو لوڻ ۽ هڪ ڇمچو مٺي سوڍا سان گڏ اڌ ليمون يا نارنگي اگر موجود هجي ته اُها پڻ ملائي ڇڏجي ته جيئن پاڻيءَ جو

ڏانقو تبديل ۽ وڻندڙ بنجي سگهي. اهو تيار نمڪول جو پاڻي ضرورت مطابق استعمال ڪيو وڃي.

C: اگر دست زياده هلندا رهن ۽ جسر ۾ پاڻياٺ ۽ نمڪيات جي شديد ڪوٽ ٿي وڃي ۽ چمڙي چڪڻ سان جلد واپس پنهنجي اصلي حالت ۾ نه وڃي يا دير ڪري ته اهڙي حالت ۾ رڳن ذريعي نمڪيات واري ڊرپ/ٿيلهي لڳرائڻ گهرجي.

D: ڊاڪٽر جي مشوري سان دستن کي بند ڪرڻ جي مؤثر دوا به ڏني سگهجي ٿي بشرطيڪ اها دوا ڪنهن ٻي بيماري وڌائڻ جو سبب نه بنجي.

E: اگر دستن جي بيماري جراثيم جي انفڪشن ڪري ٿي آهي ته ڊاڪٽر جي مشوري سان موزون Antibiotic جي استعمال سان بهتر نتايج حاصل ڪري سگهجن ٿا.

احتياط:

- 1: تازي پڪل خوراڪ جو استعمال ڪرڻ گهرجي.
- 2: بچيل خوراڪ اگر استعمال لائق هجي ته اول اها گرم ڪري بعد ۾ ناري پوءِ ڪاڻڻ گهرجي.
- 3: کاڌ خوراڪ واريون شيون جاريءَ سان ڍڪيل هئڻ گهرجن جيئن مڪين يا ٻين جيتن کان محفوظ رهي سگهن.
- 4: کاڌي جي استعمال وارن ٿانون کي چڱي طرح سان صاف پاڻيءَ سان ڌوئڻ گهرجي.
- 5: کاڌي کي چڱي طرح سان پچائڻ گهرجي.
- 6: غير ضروري مصالحن کان احتياط ڪجي.
- 7: ماني ڪاڻڻ کان اڳ ۾ پنهنجن هٿن کي صاف پاڻيءَ ۽ صابن سان ڌوئڻ گهرجي. جيئن هٿن تي لڳل جراثيمن جو خاتمو آڻي سگهجي.
- 8: بيماريءَ واري علائقن ۾ پاڻي آرائي استعمال ڪرڻ گهرجي.
- 9: تازي فروٽ ۽ سلاد وغيره کي ڌوئي پوءِ ڪاڻڻ گهرجي.
- 10: ٻارڙن کي رستي توڙي هتي هتي ڪاڪوس ڪرڻ کان روڪڻ گهرجي.

مشڪ جي خوشبو پڪي جي هوا

چونڊ: علي خان ڪلهوڙو طاهري

حضرت محبوب سڄڻ سائين جن فرمايو ته ڪنهن شخص مشڪ کي چيو ته تو ۾ سڀ سهڻيون خصلتون ۽ خوبيون آهن پر تنهنجي هڪ خصلت مون کي سمجه ۾ نٿي اچي. جيڪو تنهنجو قدر ڪري، تنهنجي منزلت سڃاڻي، ان تائين تون پلي خوشبو پڪيڙ، پر ان ماڻهو تائين تون پنهنجي خوشبو جو ٿو پڪيڙين، جيڪو تنهنجي قدر و منزلت کان واقف نه آهي مشڪ کيس جواب ڏنو ته آءٌ پنهنجي آسپاس وارن کي نٿو ڏسان ته منهنجي ڀرسان ڪير ڪير ويٺو آهي، آءٌ فقط پنهنجي ذات کي سامهون رکندو آهيان، الله تعاليٰ مون کي فقط پنهنجي خوشبو پڪيڙڻ لاءِ پيدا ڪيو آهي. اي انسان! توکي به الله تعاليٰ اشرف المخلوقات ڪري پيدا ڪيو آهي تنهنجو شان اعلى بلند بالا ڪيو آهي توکي الله تعاليٰ ملائڪن کان به وڌيڪ اعزاز ڏنو آهي، الله تعاليٰ توکي انسانيت جو اعزاز ڏنو آهي، تون به محبتون ورهائ، محبت واري خوشبو هر انسان تائين پهچاءُ، ائين نه ٿئي جو جنهن ۾ تنهنجي لالچ هجي يا جيڪو توکي جهڪي ڪري سلام ڪري تون ان تائين رڳو خوشبو پڪيڙين ۽ محبت ورهائين ۽ ٻين لاءِ پنهنجي محبت جو دروازو بند ڪري ڇڏين.

اوهان پڪي ڏانهن ڏسو! پڪو اهو نه سوچيندو آهي ته منهنجي آسپاس ڪير ويٺو آهي، ته ان کي هوا هٿان، صدر، وزيراعظم، يا ڪو پٽيوالو ڀرسان ويٺو آهي، پڪو ڪنهن کي به ڪو نه سڃاڻي سندس هوا سڀني کي لڳندي رهندي آهي، اسان کي به گهرجي ته اهو نه ڏسون ته هي معزز، معتبر آهي يا غريب مسڪين پيرين اگهاڙو آهي، اسان جي محبت جي هوا هر شخص تائين پهچڻ گهرجي.

حضرت خواجه سڄڻ سائين مدظلہ العالی جن هڪ بهترين

مثال ڏيئي سمجهايو آهي ته هڪ شخص ريگستاني علائقي اندر اونهاري ۾ سفر ڪندي سخت گرمي محسوس ڪندو آهي، سج جي سخت تپش اندر جتي گرمي کان ڪانو جي اک نڪري رهي

آهي اوچتو سندس هڪ سائي سبز وڻ تي نگاه پوي ٿي، اهو ان وڻ جي ڇانو ۾ آرامي ٿي سوچي ٿو ته سبحان الله هي ڪيڏو نه بهترين وڻ آهي جو پنهنجي پنن تي سج جي سخت تپش برداشت ڪري پنهنجي سائي (پاڇي) هيٺ آسان ڪي اس جي تپش کان بچائي آرام پهچائي ٿو، چوي ٿو هن وڻ جا ڪهڙا نه سرسبز پن آهن جيڪي رات ڏينهن الله جي ذڪر ۾ مشغول آهن. هي شخص وڻ هيٺ آرام ڪري ٿو، هڪ ٻيو شخص ان جي جاءِ تي ساڳئي وڻ هيٺ آرامي ٿئي ٿو، وڻ ڏانهن ڏسي چوي ٿو. هن وڻ مان سهڻو ۽ بهترين ڪاٺ حاصل ٿيندو، وڻ جو ٿڙ ۽ تار ڪيڏا نه مضبوط آهن، ۽ سڌا آهن، انهن جي داسن مان گهر ۽ اوطاق جو بهترين فرنيچر تيار ٿيندو آهي.

بهرحال هي انسان وري پنهنجي خيال، سوچ ۾ وڻ کي وڏي ذرا ذرا ڪري رهيو آهي، بس هر انسان جي سوچ مختلف آهي، سندس سوچ مطابق ئي کيس سزا ۽ جزا ملندي.

ماخوذ: بيدار جي ڪهاڻي، سندس زباني مان ورتل

پڙهندڙن کي گذارش!

الإصلاح پبليڪيشن دادو پاران پنهنجي معزز پڙهندڙن کي هر وقت ديني، معلوماتي ۽ مفيد ڪتاب شايع ڪيا پيا وڃن، جنهن جي پڙهندڙن پاران سٺي موٽ ملي رهي آهي. پڙهندڙن کي گذارش ٿي ڪجي ته هو پنهنجو مواد اماڻڻ کانپوءِ ان کي تسليم ڪن ته سندن اماڻيل مواد اداري جي ڪاميٽي تائين پهچڻ کانپوءِ معياري هجڻ جي صورت ۾ نيڪ نيتي جي جذبي سان شايع ڪيو ويندو آهي.

جماعت سان وابستہ دوستن کي مشورو ٿو ڏجي ته هو پنهنجي تنظيمي، تبليغي رپورٽ مختصر ۽ جامع انداز ۾ مهيني جي آخر ۾ پوسٽ يا ايس ايم ايس جي صورت ۾ اماڻين. هفتہ وار رپورٽ شايع ڪرڻ کان ادارو صفحن جي گهٽتائي جي ڪري معذرت ڪري ٿو. اميد ته هميشه جيان تعاون جو سلسلو جاري رکندا.

ادارو

مهرباني

اصحابي سڳوري جو اخلاق

شرف الدين مرڪند طاھري / نصير آباد

حضرت عمر فاروق رضي الله عنه جي خلافت جي زماني ۾ هڪ اصحابي سڳوري کي ڪنهن علائقي جو گورنر مقرر ڪيو ويو، ڪجهه ڏينهن کانپوءِ ان اصحابي جي باري ۾ شڪايتون ڪيون ويون، حضرت عمر رضي الله عنه کي عرض ڪيو ويو ته هي ڪهڙو گورنر موڪليو ويو آهي، پاڻ فرمايائون ته ڪهڙي ڳالهه آهي؟ عرض ڪيو ته اهو صبح جو پنهنجي گهر کان ٻاهر دير سان نڪرندو آهي ۽ اسان پنهنجي شڪايت لاءِ انتظار ڪندا رهندا آهيون، رات جو گهر کان ٻاهر ناهي نڪرندو، حضرت عمر جو عدل و انصاف وڏو مشهور هيو، پاڻ پيغام موڪليائون اهو حاضر ٿيو.

معلوم ڪيائون ڇا اسان توهان کي ان لاءِ گورنر ڪري موڪليو جو اوهان جون شڪايتون ٻڌون، زاروقطار روئڻ لڳو، عرض ڪيائين ته اي امير المؤمنين! راز جون ڳالهيون آهن توهان انهن کي ظاهر نه ڪيو، پاڻ فرمايائون شڪايتون پهتيون آهن، اوهان کي حقيقت بيان ڪرڻي پوندي، امير المؤمنين حضرت عمر فاروق رضي الله عنه جي گهڻي اصرار تي اصحابي رسول ﷺ ٻڌايو ته مان ۽ منهنجي گهرواري گهر ۾ اڪيلا رهندا آهيون اسان وٽ ڪو غلام، نوڪر ناهي، اتفاقاً منهنجي گهرواري سخت بيمار ٿي پئي، مان پاڻ اٿو ڳوهي ماني پچائي پنهنجي گهرواري کي ڪارائيندو آهيان، جنهن ڪري مون کي اچڻ ۾ دير ٿي ويندي آهي، امير المؤمنين پاران غلام ڇو نه ٿو رکين؟ جي جواب ۾ چيائين مان پاڻ ئي عوام جي خدمت لاءِ مقرر ٿيو آهيان، مان پنهنجي گهر ۾ ڪيئن ٿو غلام رکي سگهان! اهڙي ريت مان ڏينهن مخلوق جي حوالي ۽ رات خالق جي حوالي ڪري ڇڏي آهي، ڏينهن جو مخلوق جي خدمت ۽ رات جو الله جي عبادت ڪندو آهيان، مون کي پاڻ لاءِ هڪ جوڙو آهي، جڏهن جمع ايندو آهي ته ڪپڙا ميرا ٿيڻ ڪري مان پاڻ ڪپڙا ڏوئيندو آهيان ته مون وٽ بيو جوڙو پاڻ لاءِ ناهي هوندو، ان اصحابي جي عمل، اخلاص ۽ ڪردار ڏسي اسان کي به تڪبر، وڌائي، غرور نه ڪرڻ گهرجي.

انسان جون ويڻ (20) غلطيون | محمد حسن قمبراڻي طاهري

- 1: هن خيال ۾ مست رهڻ ته جواني ۽ تندرستي هميشه رهندي.
- 2: پنهنجي عقل کي ٻين سڀني کان وڌيڪ سمجهڻ
- 3: بيماري کي معمولي سمجهي شروع ۾ علاج نه ڪرائڻ
- 4: پنهنجي راءِ تي عمل ڪري ۽ ٻين جي مشورن کي ڏڪرائڻ
- 5: ڪنهن بدڪار کي بار بار آزمائي ان جي خوشامد ۾ اچڻ
- 6: بيڪار هجڻ ۾ خوش رهڻ ۽ روزي جي تلاش نه ڪرڻ
- 7: پنهنجو راز ٻئي کي ٻڌائي ان کي پوشيده رکڻ جو تاڪيد ڪرڻ
- 8: ماڻهن جي تڪليف ۾ شريڪ نه ٿي انهن کان امداد جي اميد رکڻ
- 9: پاڻ حرام ۽ حلال جو خيال نه ڪرڻ ۽ ٻين مان اهڙي اميد رکڻ
- 10: والدين جي خدمت نه ڪرڻ ۽ اولاد ۾ خدمت جي اميد رکڻ
- 11: ڪنهن ڪم کي اڏورو ڇڏڻ ان خيال کان ته پوءِ ڪنهن وقت مڪمل ڪيو ويندو.
- 12: هر شخص سان برائي ڪرڻ ۽ ماڻهن کان پنهنجي لاءِ نيڪيءَ جي اميد رکڻ
- 13: ڪوڙو قسم کڻي ڪوڙ ڳالهائي ڌوڪو ڏئي پنهنجي واپار کي فروغ ڏيڻ
- 14: فقيرن ۽ سائنن کي پنهنجي دروازي تان ڌڪا ڏئي ڪڍڻ
- 15: پنهنجن عيبن کان بي خبر هجڻ
- 16: ضرورت کان وڌيڪ ڳالهه بولهه ڪرڻ
- 17: پنهنجي پاڙيوارن سان ڦٽائي رهڻ
- 18: عالم دين ۽ دين دار جي عزت نه ڪرڻ
- 19: گمراهن جي صحبت ۾ اٿڻ ويهڻ
- 20: پنهنجي گهر جو راز ٻين تائين ظاهر ڪرڻ. (ماخوذ: جنتي زيور)

شيون

انسان سموري عمر تن شين لاءِ خصوصي محنت ڪندو آهي.

- 1: منهنجو نالو بلند هجي
 - 2: منهنجو لباس سهڻو هجي.
 - 3: منهنجو گهر خوبصورت هجي.
- اهي ٽي شيون ڪجهه عرصي ۾ بدلجي وينديون آهن

1: نالو ”مرحوم“

2: لباس ”ڪفن“

3: جڳهه ”قبر“

حضرت سچڻ سائين مدظل ۽ دردِ انسانيت

شاهنواز چانڊيو طاهري / سرڪاري ڪوھ

پندرھين صدي، نفسا نفسي دور، فرقہ وارييت ۽ قومپرستي کي زور ۽ شور، اهڙي وقت حضرت انسان جو ڇا آهي سڀ اوهان جي اڳيان آهي، انسان جي اصل صورت ۽ احساسن جو ته اسان کي ڪو قدر ئي ڪونه رهيو آهي، اهڙي دور ۾ ولي ڪامل **حضرت سچڻ سائين** مدظل العالي جن جو انسانيت جي بلندي ۽ عظمت لاءِ ڪردار نمايان آهي، اها حقيقت ڪنهن کان به مخفي ناهي سواءِ انانيت ۽ خودي واري ذهني رڪنڌڙ جي. سندن جون ڪجهه خوبيون بيان ڪجن ٿيون:

انٽرنيٽ سميت مختلف جلسن ۾ حضرت صاحب جن جا خطابات اوهان ٻڌا ۽ ڏٺا هوندا، پاڻ هميشه پنهنجي تقريرن ۾ ڏکويل، بي پهچ خاندان، غريب، مزدور، هاري جي حقن جو ذڪر ڪندا آهن، کين بهترين انداز ۾ زندگي گذارڻ لاءِ تعليم، صحت، تجارت، واپار ۽ همدردي جي تلقين ڪندا آهن، اڪثر سندن خطاب جو مقصد انسانيت جو قدر ۽ عظمت هوندو آهي، پاڻ ادب، عشق جو جامع ۽ حاصل مجموعو آهن، پاڻ هر هڪ انسان کي پنهنجي جسم جو عضو سمجهندا آهن، تنهن جي لاءِ اڪثر خطابن ۾ صحت، علاج معالجي جون هدايتون ڪندا رهندا آهن، پاڻ علماءِ ڪرام ۽ امراءِ حضرات کي بهترين نموني سان تنبيهه ڪندا آهن عوام جي معاملات ۽ مسائل جو تعلق مولوين ۽ اميرن سان ڳنڍيل رهي ٿو.

بي هڪ اهم ڳالهه ته حضرت صاحب اڄ به اسان کي اهو تاڪيد فرمائيندا آهن ته توهان جي دنياوي مسائل جو حل الله جي ذڪر ۾ آهي، صحبت اولياءِ عشق رسول ﷺ ۽ محبت صحابه ۽ اهلبيت ۾ آهي، پر اهي سڀ شيون ڪنهن ڪامل ولي جي صحبت کان سواءِ نه ٿيون ملي سگهن، انسان جي ترقي جي

رستي ۾ رڪاوٽ بڻيل ٽن زهريلي ڪنڊن ۽ زخمي ڪندڙ جبلن کي هٽائي ۽ توڙي رهيو آهي، اهي 3 جبل ۽ 3 ڪنڊا هي آهن، قومپرستي، فرقہ واري، علم دولت تي فخر ۽ هٿ وڌائي غرور جڏهن اهي ٽي ڪنڊا پري ٿي ويا ته انسان ذات کي هڪ ٻئي مان خوشبو ايندي، ويجهڙائي کان سواءِ مزو نه ايندو ۽ مسڪراھٽ ھمدي جو جذبو بي اختيار ٿي پوندو.

واه سڄڻ سائين توهان جو مقصد حيات، پاڻ اهو ئي فرمائيندا آهن ته الله سائين جو رشتو انسانن جي رشتي سان جوڙيل آهي، الله جي ميل ميل لاءِ انسان جي دل مان گذرڻو پوندو، چاهي اهو ڪارو هجي يا گورو، سنڌي هجي يا پنجابي، مسلم هجي يا غير مسلم، نفرتون، ويڇا ختم ڪري محبتون پيدا ڪرڻيون پونديون.

اعلان

نقشبندي غفاري بخشي طاهري جماعت جي پراڻي خليفي جناب مولانا غلام قادر ميمڻ غفاري بخشي طاهري عليہ الرحمة جن جي ديني، تبليغي خدمات کي هميشه ياد رکڻ لاءِ مورو جي دوستن پاران هڪ يادگار ڪتاب شايع ڪرڻ جو فيصلو ڪيو ويو آهي. سائينءَ وارن سان گڏ گذريل لمحن ۽ يادن کي قلمبند ڪرڻ لاءِ دلچسپي رکندڙ دوستن کي مشورو ٿو ڏجي ته هو پنهنجو مواد پوسٽ يا اي ميل ذريعي وڌ ۾ وڌ 31 آڪٽوبر 2016ع تائين اماڻين ته جيئن ڪتاب ۾ مناسب جاءِ ملي سگهي.

ڊاڪٽر وجهه الدين ميمڻ 0333-3407271

وفا شر طاهري: 0300-3159721

Email: wafa.nazeer@gmail.com

alislahdadu@gmail.com

رابطو

فارئین جي تحریري صلاحیتن کي اڃاگر ڪڙ لاءِ هي سلسلو شروع ڪيو ويو آهي، جنهن جا نتايج بهترين اچي رهيا آهن. آئينده شماري لاءِ موضوع آهي ”اسان ۾ ڪتابن جو مطالعو ڇو گهٽجي رهيو آهي؟“ قلم کڻو ۽ 50 لائينن تي مشتمل جامع ۽ حقائق تي مبني تصديق شده تحرير ارسال ڪريو، زياده ڊگهي تحرير مقابلي ۾ شامل نه ڪئي ويندي، اداري جو مراسله نگار سان متفق هجڻ ضروري نه آهي، مضمون املائڻ جي آخري تاريخ 10 ڊسمبر 2016 ع آهي.

طلب العلم فريضة على كل مسلم ومسلمة

مولانا عبدالڪريم آلڪاڻي/تندو غلام حيدر

اڄ اسان جو سمورو سماج پستيءَ جي انتهائي گهري ڪاهي ۾ ڪري چڪو آهي، ڪيڏي نه ڏک، تڪليف ۽ اذيت جي ڳالهه آهي ته اسان جي معاشري ۾ غيرت جي نالي تي سرعام نيائين جي قتل و غارت جي بازار گرم ٿيندي پئي وڃي، افسوس جو اسان جو ڪنڌ شرم کان ڪو نه ٿو جهڪي، ظالم ۽ وحشي انسان پنهنجي نيائين، پيئرن، وينن کي ”ڪارو ڪاري“ جهڙي ڪڏي رسم جي تهمت مڙهي کين قتل ڪري لاشن کي بيدردي سان ڦٽو ڪري ڇڏين ٿا. اسان جي معاشري ۾ رڳو عورت کي ئي هر شيءِ جو ذميوار قرار ڏئي مٿس ظلم جا پهاڙ ڪيرايا ويندا آهن، اهڙي جديد ٽيڪنالاجي واري دور ۾ به اسان جون حالتون نه بدلجي سگهيون آهن، اها تاريخ پراڻي آهي جو ٻين ملڪيتن وانگر عورت کي اڄ به هڪ ملڪيت سمجهيو وڃي ٿو، پر عورت، عورت هئڻ کان اڳ هڪ انسان آهي، ان جي ڪري نيائين جي لاءِ تعليم ضروري آهي، جو اهي پنهنجي حقن کان واقف ٿي سگهن، ڇو ته نيائون علم جي ذريعي ئي پنهنجو حق حاصل ڪري سگهنديون علم انسان جي ٽين اک آهي ۽ حضور ﷺ جن جي مشڪوٰه شريف جي حديث شريف مطلق حڪم آهي ته علم حاصل

ڪرڻ فرض آهي هر مسلمان تي چاهي عورت هجي يا مرد، اهل ايمان جي لاءِ علم جو حاصل ڪرڻ فرض قرار ڏنو ويو آهي، ڪتاب مڪاشفة القلوب جي باب علم ۾ امام غزالي حضور ﷺ جن جي حديث مبارڪ نقل ڪئي آهي ته حضور ﷺ ارشاد فرمايو ته منهنجي امت جي هلاڪت جو باعث ٻه شيون بڻبيون.

1: علم جو ڇڏي ڏيڻ، 2: مال دنيا جمع ڪرڻ، اسان جي معاشري جي پنتي پئجي وڃڻ جو اهو ئي سبب آهي، اسان علم پڙهائڻ ڇڏي ڏنو آهي ۽ پنهنجي نياڻين کي علم پڙهائڻ عيب سمجهون ٿا حالانڪ علم جي ذريعي ئي ماڻهو انسان بڻجن ٿا علم جي ذريعي ئي الله تعاليٰ جو قرب حاصل ڪندو آهي. در مختار ص 15 ۾ حضرت علي ڪرم الله وجهه جو قول نقل ٿيل آهي: يعني پوءِ تون علم کان فيضياب ٿي جاهل نه ره سڀ ماڻهو مرده آهن، علم وارا ئي زنده آهن، علم نياڻين جي لاءِ ضروري آهي جو اهي به سماج ۾ زنده رهن، معاشري ۾ سک جو ساهه کڻي سگهن، جيڪڏهن نياڻين کي تعليم نه ڏني ويندي ته اهي اڻندي گهمندي ڦرندي به مثل جي مثل هونديون حالانڪ الله تعاليٰ مرد عورت ٻنهي کي جيئڻ جو حق ڏنو آهي، ته پوءِ اسان جي لاءِ ضروري آهي ته پنهنجي نياڻين کي تعليم جهڙي زيور سان نوازيون. آمين

ڏک جو اظهار

جمعيت علماءِ طاهريه پاڪستان صوبه سنڌ جي صدر، جماعت اصلاح المسلمين صوبه سنڌ جي

جواننت سيڪريٽري محترم مولانا ديدار حسين طاهري جي والده جي وفات.

جماعت اصلاح المسلمين ضلع دادو (1) جي صدر، اصلاح رسالہ جي ساٿاري دوست محترم

غلام نبي ميمڻ طاهري جي امڙ جي اوچتي وفات ۽

الاصلاح پبليڪيشن دادو جي سب ايڊيٽر محترم طاهري عبدالله ڪوڪر جي سوڳ جي وفات

تي ادارو اصلاح سندن پونيئرن سان ڏک جي هن گهڙيءَ ۾ برابر جوشيڪ آهي.

ڏئي تعاليٰ کان دعا آهي ته الله تعاليٰ مرحومين کي جنت الفردوس ۾ جاءِ عطا

فرمائي ۽ پونيئرن کي صبر جميل فرمائي. آمين

ادارو

رجسٹریشن برائے تبلیغی وفود || علامہ اسرار احمد شرطاہری

(گذریل شماری کان اگتی پڑھندا)

- انچارج وفد نمبر 491: جناب محمد بشیر طاہری (جھٹو)،
492: جناب ساجد علي (پاک پتن)، 493: جناب عبدالستار طاہری
(دادو)، 494: جناب میہر علي طاہری (بلوچ کالونی کراچی)، 495:
جناب محمد بلال احمد ”حبوي“ طاہری (لسپیلو)، 496: جناب
شاهنواز چانڈیو (سرکاری کوہ)، 497: جناب ظفتیار عباسی
(اسلام آباد)، 498: جناب منیر عباسی (اسلام آباد)، 499: جناب
ڈاکٹر نعمت اللہ عباسی (جامشورو)،
500: جناب مظفر علي قائمخانی (کنڈیارو)، 501: جناب
شیر علي درانی (پشاور)، 502: مفتی نور محمد (پشاور)، 503:
جناب محمد قریش طاہری (نوشہرہ)، 504: قاری محمد صدیق
طاہری (نوشہرہ کی پی کی)، 505: سید علي شاہ (پشاور)، 506:
جناب فضل حکیم طاہری (نوشہرہ)، 507: ڈاکٹر مبشر احمد
(نوشہرہ)، 508: مولانا سعید الحق (نوشہرہ)، 509: جناب خلیفہ
محمد ایوب قریشی (دادو)، 510: جناب محمد بخش جوٹيجو (نئون
دیرو)، 511: حافظ آصف علي مہیسر (درگاہ اللہ آباد شریف)، 512:
جناب وارث علي (خانپور رحیمیارخان)، 513: فقیر سردار علي
میراٹھی طاہری (شکارپور)، 514: جناب محمد قاسم جعفری
(غوٹپور)، 515: خلیفہ منور علي عباسی (سوید دیرو)، 516: جناب
محمد ابرار (پاکپتن)، 517: جناب برکت علي ڈھر (جامشورو)،
518: جناب محمد فیصل تبسم طاہری (فیصل آباد)

بقیہ لسٹ آئندہ شماری ۾...

سجڻ جا سنيها

29

**** مولانا عبدالڪريم آلڪاڻي ٽنڊو غلام حيدر کان لکي ٿو الاصلاح**
رسالو ڪاميابين طرف ڳامزن آهي، اها ئي لات آهي جيڪا الاصلاح ذريعي تقايامت ٻرندي رهندي.

**** نويد علي مري ۽ افضل مري قاضي احمد کان لکي ٿو رسالو پڙهي**
انتهاڻي مفيد معلومات ميسر ٿي، سڀ سلسلا پنهنجو مٿ پاڻ آهن.

**** اعجاز احمد ورياه/اڏيرو لعل کان لکي ٿو الاصلاح دلچسپي سان**
پڙهندا آهيون، حضرت صاحب جن جي ڪرامت تحرير ڪندا، درگاه شريف جو تعارف، جماعت جي ويب سائيٽ، عورتن بابت مسائل ۽ ضروري ڳالهيون بيان ڪندا.

**** شاهنواز حيدري چانڊيو قاضي احمد کان لکي ٿو ته مضمون اماڻيو**
آهي، شايع ڪندا ته مهرباني ٿيندي،

**** اطهر حسين ميمڻ، حق نواز ميمڻ/درگاه غريب آباد کان لکي ٿو ته**
الاصلاح حافظ احمد ميمڻ وٽان مليو، پڙهي دلي سڪون حاصل ٿيو.

***** الاصلاح ۾ خط لکي ۽ ايس ايم ايس ڪري حصو وٺندڙ ۽ پسنديدگي جو اظهار ڪندڙ**
سمورن دوستن جي مهرباني

پسنديدگي جو اظهار ڪندڙ دوست

طيب طاهري، محمد اجمل قريشي، محمد امين ميمڻ، سلمان ڪوکر/دادو،
شرف الدين مرڪنڊ، شاهد علي مرڪنڊ، وسيم علي مرڪنڊ، غازي خان
مرڪنڊ، ولي محمد راجڙ/نصيرآباد، عبدالغفار ڊاسوڙي/ٽنڊو الهيار، شرف
ڪمال الدين طاهري، محمد افضل شيخ/لاڙڪاڻو، حافظ انور علي ميمڻ/
مٽياري، غلام مرتضیٰ ڪنڀر، محمد آيان ڪنڀر، حذيفه ظهير ڪنڀر/
عمرڪوٽ، عبدالرب رتڙ/کهڙا، محمد يعقوب ابڙو/کنڊو، اظهار پٽي/ٽنڊو
غلام حيدر، سليم ورياه/اڏيرو لعل، امجد سعيد چنه/دولتپور، ارشد
چانڊيو/سرڪاري کوه، محمد حسان اويس بوزدار/طاهرآباد شريف.

RTJ SAT دادو پاران تقسيم

شيلڊ واسناد تقريبن

18.9.16 تي ر.ط.ج SAT دادو

طرفان لا ڪاليج دادو ۾ بسلسل

شيلڊ و اسناد شاندار تقريبن تي

گذري، تلاوت، قومي ترانہ، رپورٽ کان بعد RTJ SAT جي وائيس چيئرمين حضرت صاحبزاده سائين نعمان ثابت طاهر صاحب ڪامياب شاگردن ۽ شاگردين کي شيلڊس ۽ سرٽيفڪيٽس عنايت فرمايا. تعليم جي معيار کي وڌيڪ بهتر بنائڻ ۽ تحقيقي ميدان ۾ ڪرار ادا ڪرڻ لاءِ نوجوانن کي تاڪيد فرمايو. ج.ا.م جي سيڪريٽري جنرل انجنيئر غلام محمد ميمڻ، ج.ا.م جي صوبائي عهديدارن جناب غلام مرتضيٰ چنڱ، جناب پروفيسر نعمت الله قريشي، محمد اعظم، محمد اسماعيل چنڱ، مشتاق احمد سومرو، شڪيل احمد راهوڄو، انجنيئر ذاڪر ميمڻ، طاهري عبدالله ڪوڪر، لاڪاليج جي پرنسپل سياڳ چند D مثلاًڻي کان علاوه ج.ا.م ۽ ر.ط.ج جي مرڪزي، ضلعي عهديدارن، علمي، ادبي شخصيتن ۽ معزز شهرين وڏي انگ ۾ شرڪت ڪئي.

رپورٽ: انجنيئر عدنان ميمڻ/دادو

پيڙه جو پيتر

18.9.16 تي ج.ا.م يونٽ سبحان الله طرفان لڳ مڱسي موري دادو ۾ جامع مسجد ۽ دارالعلوم حنيف طاهري جو سنگ بنياد حضرت صاحبزاده سائين نعمان ثابت طاهر صاحب جن پنهنجن مبارڪ هٿن سان رکڻ فرمايو ۽ دعا فرمائي. ان موقعي تي علائقي واسين، ج.ا.م، ر.ط.ج جي عهديدار واراڪين وڏي انگ ۾ شرڪت ڪئي. حضرت صاحبزاده جن سبحان الله مسجد ۾ تشریف فرما ٿيا، علماء ڪرام، فقراء حضرات کي ملاقات ۽ زيارت جو شرف عطا ڪيو ۽ دعائين ڪلمات سان نوازيو. جتي پڻ جماعت سان وابستہ دوست شريڪ ٿيا.

رپورٽ: احسان الله طاهري/دادو

مورو ۾ صاحبزاده نعمان صاحب جن جي آمد

صاحبزاده نعمان ثابت طاهر صاحب جن مورو پهچي قائم الدين سومرو ۽ عبدالڪريم سومرو جي والده جي وفات، عبدالجبار چنڱ جي والد جي وفات، محمد موسيٰ سومرو جي والد جي وفات تي وارثن سان تعزيت ڪرڻ فرمائي. رپورٽ: ڊاڪٽر وجيہ الدين ميمڻ

صاحبزاده نعمان صاحب جي دادو ضلعي ۾ آمد

16.8.16 تي صاحبزاده نعمان ثابت طاهر صاحب جن درگاه فقير پور شريف پهچي ڪاميٽي وارن سان ميٽنگ ڪئي. * مولانا عرض محمد چانڊيو جي وڏي ڀاءُ حاجي عبيدالله چانڊيو جي جنازہ نماز ۾ شرڪت فرمائي، * K.N شاه پهچي مولانا ديدار حسين طاهري جي والده جي وفات تي سائين تعزيت فرمائي، دادو ۾ طاهري عبدالله ڪوڪر جي رهائشگاه تي ساڻس سوٽه جي وفات تي تعزيت جو اظهار فرمايو.

رپورٽ: سلمان عبيد ڪوڪر/دادو

مٽياري جي رپورٽ

* ڳوٺ مصري جڪريجا ۾ يارهين شريف جو پروگرام نور مصطفيٰ مسجد ۾ ٿيو، مولوي شهباز ڪريم جڪريجو، حافظ صالح لنجار نعت، منقبت پيش ڪئي، مولانا معشوق مري ۽ حافظ انور ميمڻ خطاب ڪيو، * جامعہ غوثیہ طاهريہ مسجد ۾ يارهين شريف جي پروگرام کي مولانا معشوق علي مري ۽ مولانا بشام علي ميرجت خطاب ڪيو * 15 شوال تي پروگرام جامعہ مسجد پير بخش کوسو ۾ ماهوار پروگرام ۾ مولانا خادم مري، نظير ملاح، شرجيل پيرزادو نعت، منقبت پڙهي، مولوي ربنواز مري، علیم الله ميمڻ خطاب ڪيو، * ڳوٺ رشيد ٽنگڙ ۾ ماهوار 23 جي پروگرام کي مولانا معشوق جي مختصر خطاب بعد مولانا حافظ انور علي ميمڻ خطاب ڪيو. * حاجي مڪڻ واري مسجد مصري جڪريجا ۾ ماهوار 29 جي پروگرام کي مولوي معشوق، حافظ انور ميمڻ خطاب ڪيو.

رپورٽ: حافظ انور علي ميمڻ/مٽياري

تندو غلام حيدر جي رپورٽ

29.6.2016 تي ج.ا.م ضلع بدين جي نائب مولانا خليفہ عبدالڪريم آلڪاڻي جي زير صدارت ڳوٺ خميسو چانڊيو ۾ پروگرام ٿيو، حافظ بلال قمبراڻي، شعيب ڀٽي ۽ بين حصو ورتو، * 30.6 تي مولانا عبدالڪريم جي اڳواڻي ۾ ڳوٺ منو لغاري ۾ پروگرام کي حافظ توفيق ورياه، ان موقعي جهيڙي دوران پاڻ ۾ ناراض بن پائڻ جو صلح پڻ ڪرايو ويو. * 1.7 تي پير علي محمد قريشي رح جي مسجد ۾ پروگرام کي حافظ عطا محمد قمبراڻي خطاب ڪيو، * 2.7 تي تندو غلام حيدر شهر جي جامع مسجد نورنگ پوٽا ۾ پڻ عظيم الشان جلسہ ختم القرآن ٿيو، حافظ بلال احمد قمبراڻي نعت، مولانا عبدالڪريم خطاب ڪيو، مراقبي جي اهميت تي روشني وڌي.

رپورٽ: محمد ابراهيم ورياه طاهري ج س برانچ تندو غلام حيدر

محفل نعت

25.8.2016 تي ناگوري پلاٽ تندو الهيار ۾ خليفہ محمد رمضان مغل جي زير نگراني محفل ٿي، شبير نيازي طاهري منفرد آواز سان وينلن ۾ وجد طاري ڪري ڇڏيو، مولانا عبدالجبار خطاب ڪيو، جڏهن ته ضلعي باڊي ۽ عالمن سڳورن شرڪت ڪئي.

رپورٽ: ابوبڪر بوزدار طاهري

ر.ط.ج پٽ شاھ جي رپورٽ

6.6.2016 تي سنڌ يونيورسٽي ڄامشورو جي وي سي مرحوم عابده طهراڻي جي ايصال ثواب خاطر صوفي يونيورسٽي پٽ شاھ ۾ قرآن خواني ٿي * 17.7.2016ع تي ر.ط.ج پٽ شاھ پاران جامعہ نوراني مسجد ۾ ٻارھين شريف کي حافظ مختيار کوسو خطاب ڪيو، فرمان علي، سائين چاند خان، محفوظ علي نعت، منقبت پڙهي * 4 ماھوار ۽ 8 هفتيوار پروگرام ڪيا ويا، انجمن نونھال طاھريہ پاران نوراني مسجد ۾ 4 پروگرام ڪيا ويا.

رپورٽ: حافظ مختيار علي کوسو صدر ر.ط.ج پٽ شاھ**جشن آزادي تقريبن**

بزم طاھريہ مدرسو غوثيہ طاھريہ مٽياري پاران يوم آزادي تقريبن ٿي، مولانا اصغر علي چانڊيو، حافظ انور ميمڻ، ذوالفقار کوسو، محمد وارث ٿهيم، مولانا ثناء الله بروهي، مولانا عبدالجبار راهمون، مولانا مفتي اصغر ميمڻ، مولانا بشام ميرجت آزادي تحريڪ تي روشني وڌي. **رپورٽ: اميد علي/واحد چانڊيو مٽياري**

تعزيت ۽ عيادت

ج.ا.م ضلع لاڙڪاڻي جي سابقه پريس سيڪريٽري نور احمد هيسباڻي، خلفاء ڪرام جناب معشوق مسڻ، جناب علي اصغر جهتيال، جناب معشوق علي جو ڪيو، سينئر اڳواڻن محمد حسن جهتيال، الله ڏنو ٻگهيو، عبدالغفار ٻگهيو پاران ويهڙ ۾ جماعت جي رڪن لعل بخش جوڻيجو جي ننڍي پيءُ جي وفات تي سائس تعزيت جو اظهار ڪيو. * اڳواڻن پاران ڏوڪري ۽ ڳوٺ گل محمد هيسباڻي پهچي جماعت جي ڪارڪنن احمد علي سومرو، روشن الدين هيسباڻي جي عيادت ڪرڻ بعد صحتيابي لاءِ دعاگهري

رپورٽ: محمد بلال ”نور“ هيسباڻي/بادهه**ماھوار پروگرام**

ڳوٺ ڪاراڻي ۾ ج.ا.م پاران ماھوار پروگرام کي بادھه، عالماڻي، ويهڙ ۽ ڀرپاسي جي جماعت شرڪت ڪئي، مولانا نعيم شاهڻي، عبدالغفار ٻگهيو خطاب ڪيو، خالد حسين طاھري، حضور بخش چانڊيو، نظام الدين ٻگهيو سميت ٻين نعت، منقبت پڙهي.

رپورٽ: محمد طاھر ”نور“ هيسباڻي

ٿرڙي حاجران برانچ جي رپورٽ

ٿرڙي حاجران ۾ ماهوار پروگرام کي مولانا عبدالقدير طاهري، عبدالڪريم، دلير فقير ۽ ٻين نعتون، منقبتون پڙهيون، مولوي سلطان احمد ۽ محمد علي چن خصوصي خطاب ڪيو.

رپورٽ: محسن علي چن برانچ ٿرڙي حاجران

جعفرآباد جي رپورٽ

ج.ع.ط ضلع جعفرآباد (بلوچستان) پاران تنظيمي ۽ تبليغي ڪم بهتر نموني هلي رهيو آهي، خلفاء ڪرام جي زيرنگراني ماهوار پروگرام پڻ منعقد ڪيا ويندا آهن، وفدن جي صورت ۾ پڻ هر هفتي مختلف ڳوٺن ڏانهن وفود روانا ٿيندا آهن، 24 جولاءِ تي ڊيره الهيار ۾ ٿيل اجلاس ۾ تنظيمي ڪم جو جائزو ورتو ويو.

رپورٽ: عبدالقدوس کوسو ج.س ضلع جعفرآباد

ڪنڌڪوٽ ۾ پري ٿيسٽ

ر.ط.ج ضلع ڪنڌڪوٽ پاران پري انٽري ٿيسٽ ورتي وئي، پروفيسر ذوالفقار ڀنگوار، پروفيسر امين چاچڙ، حافظ مقصود اوڳاهي، ضلع چيئرمين ظفر علي، ظهور احمد، جاويد احمد اسدالله طاهري خصوصي طور شرڪت ڪئي.

عيدملن پارٽي

14.9.2016 تي برانچ سجن آباد ۾ ر.ط.ج ضلع ڪشمور جي وفد پاران عيدملن پارٽي ۾ خلفاء ڪرام، علماء ڪرام ۽ عهديدارن شرڪت ڪئي، صوبائي فنانس س: ظفر علي اوڳاهي، ضلع اڳواڻن جاويد احمد، ظهور احمد، خليفه ذوالفقار علي اوڳاهي خطاب ڪيو.

رپورٽ: حافظ ظهور احمد اوڳاهي

مولانا حضور احمد طاهري رح جو چاليهو

6.8.2016 تي ج.ا.م ضلع شڪارپور پاران استاد مفتي خليفه حضور احمد ميراڻي طاهري جو چاليهو ٿيو، خاص مهمان ج.ع.ط جو مرڪزي صدر صاحبزاده محمد جميل عباسي طاهري هو، جڏهن خصوصي خطاب مفتي عبدالرحيم طاهري ڪيو، ان موقعي تي اصلاح جي مديرا علي مولانا حبيب الرحمن گبول طاهري، مولانا عزيز الرحمن طاهري، مولانا اسرار احمد خصوصي طور تي شرڪت ڪئي.

رپورٽ: فقير سردار علي ميراڻي/شڪارپور

خيرپور جي رپورٽ

ج.ا.م ضلع خيرپور پاران 16 آڪٽوبر تي رٿيل تنظيمي ڪنوينشن جون تياريون آخري مرحلي ۾ آهن، ضلعي باڊي جي وفد مولانا خليفه خان محمد ٻرڙو جي عيادت ڪئي، * 37 برانچن جي وزٽ ڪئي، * جماعت جي لاءِ مختلف برانچن مان عيد جي موقعي تي ڪلن جي صورت ۾ تعاون ورتو ويو، الطاهر سان گڏوگڏ الاصلاح پبليڪيشن دادو پاران شايع ٿيل برڪات رمضان ۽ زينت النساء خريد ڪري ضلعي جي اڪثر علائقن جي دوستن تائين پهچايا ويا. * وفد پاران صوبه پنجاب جو دورو ڪري حضرت پيرمنا سائين رحمة الله عليه جي دربار تي حاضري پري وئي، وفد ۾ نياز راجپر، رحيم بخش ڪٽوهر، استاد امان الله پنهيار، استاد محمد اديس سومرو، خادم حسين، استاد محمد ايوب اڄڻ، محمد اسماعيل اڄڻ شامل هئا، وفد پاران دربار عاليه مسڪين پور شريف ۾ مولانا رفيق احمد شاه صاحب سان ملاقات ڪري سندس پٽ فضل علي جي دعوت وليمي ۾ شرڪت ڪئي وئي.

رپورٽ: محمد آقبال سوهو / صدر ج.ا.م ضلعي خيرپور

ج.ا.م ٽنڊو محمد خان جي رپورٽ

ج.ا.م برانچ حاجي سپاڳو جتوئي جا 22 هفتيوار پروگرام ٿيا، جڏهن ته شب برات، شب معراج، آمد رمضان جي حوالي سان ڪافي جاين تي پروگرام ٿيا، شادي ٻبر ۾ عظيم الشان پروگرام ڪي مولانا عبدالڪريم آلڪاڻي خطاب ڪيو. حاجي سپاڳو ۾ يارهين شريف جا پروگرام ٿيا، عيدملن ڀارتي تقريب ۾ عهديدارن ۽ خليفه محمد عيسيٰ کتي شرڪت ڪئي، جڏهن ته مختلف علائقن ۾ وفد جي صورت ۾ پڻ هفتيوار ۽ ماهوار وڃڻ جو پروگرام ٿيندو آهي، جنهن سان ڪافي فائدو ٿي رهيو آهي.

رپورٽ: علي خان ڪلهوڙو طاهري ج.ا.م ض: ع ٽنڊو محمد خان

3 پروگرام

ج.ا.م نئون ديرو پاران عيدالاضحيٰ جي موقعي تي 3 پروگرام ڪيا ويا، جن کي مولانا مفتي عبدالرحيم طاهري، مولانا غلام رسول بخشي، محمد بخش جوڻيجو طاهري خطاب ڪيو ۽ قرباني جي مسائل ۽ اهميت تي روشني وڌي. رپورٽ: طلحه طاهري

ر.ط.ج ضلع نوشهروفيروز جي رپورٽ

ر.ط.ج نوشهروفيروز جو ڪم بهترين انداز سان هلي رهيو آهي، *عيدالفطر جي موقعي تي صوبائي عهديدارن جي وزت ٿي، * 15.7 تي ناروشاهه ۾ ضلعي تربيتي ورڪشاپ ٿيو، * 7.8 تي ر.ط.ج جي ڪوئيز ڪامپيٽيشن ٿي، * 14.9 تي عيدملن پارٽي مچر شهر ۾ ٿي، جنهن ۾ ساليانه ڪنوئيشن جي حوالي سان فيصلو ڪيو ويو ته 9.10.2016 تي ڪنڊيارو ۾ منعقد ڪيو ويندو. * ضلعي باڊي پنجاب جي تنظيمي دوري ۾ پڻ شريڪ رهي، حافظ مزمل احمد شامل هو، سموري سال ۾ ضلعي باڊي پاران هر هڪ برانچ جا 3 دفعا وزت پڻ ڪيا ويا.

رپورٽ: ڊاڪٽر ايمر امين قائمخاني/آفتاب تنوير

اظهار تعزيت

جامعہ مدينۃ العلوم طاهريہ ۾ مولانا ديدار حسين جي والده جي وفات، جناب ڊاڪٽر غلام ياسين طاهري جي پيڻووي علي اڪبر جي وفات، مولانا حضور احمد طاهري جي وفات تي سندن مغفرت واسطي قرآن خواني ڪرائي دعا گهري وئي.

رپورٽ: محمد عرس عرف مختار احمد ٽائري طاهري/نوابشاهه

عيادت

ج.ا.م برانچ ڏوڪري جي اڳوڻي صدر فقير احمد علي سومرو جي روڊ حادثي ۾ زخمي ٿيڻ تي جماعت جي خليفن خليفه معشوق مسٽر، رستم گاڏهي، نوراحمد هيسباڻي ۽ ٻين ڏوڪري پهچي سندس طبع پرسي ڪئي ۽ سندس صحتيابي لاءِ دعا گهري.

رپورٽ: بلال ”نور“ هيسباڻي/بادامه

قمبر شهدادڪوٽ جي رپورٽ

ج.ا.م ضلع قمبر شهدادڪوٽ جي برانچ ڪنڊو، نصيرآباد، وارھ، فيض محمد سوڍر، غازي خان جلباڻي، جاڙا واهوچا، سعيد خان پنهياري ۽ ٻين علائقن ۾ جناب نظر محمد پنهور جي نگراني ۾ وفد روانو ٿيو، جتي تنظيمي ۽ تبليغي ڪم بهتر انداز ۾ ٿي رهيو آهي، الاصلاح، الطاهر ۽ زينت النساء خريد ڪري فروخت ۽ گفٽ ڪيا ويا، جنهن سان ڪافي سئو فائڊو ٿي رهيو آهي.

رپورٽ: نظر محمد پنهور طاهري/قمبر شهدادڪوٽ

ر.ط.ج ضلع خيرپور

ر.ط.ج پاران ميديڪل ۽ انجنيئرنگ جي پري انٽري ٽيسٽ سيلف اسيسمنٽ ٽيسٽ منعقد ڪئي وئي، ر.ط.ج جي مرڪزي صدر جناب افتخار علي عمرائي ۽ صوبائي صدر محمد صديق پاران خيرپور جي دوستن جي ڪارڪردگي بهترين اچڻ تي ڊاڪٽر نعمت الله ڪلهوڙو ۽ عاصم نياز راجپر کي واڌايون ڏنيون

نوابشاھ جي رپورٽ

27 رمضان تي مدني مسجد گوليمار ۾ نعت خواني پروگرام ٿيو، خليفه محمد حسن اونو خطاب ڪيو، ساڳي رات پتا ڳوٺ ۾ پروگرام ۾ اخترعلي خاصخيلي، محمد امين اونو، جناب اياز چنه خطاب ڪيو، هر جمع تي رندن جي ڳوٺ ۾ هفتہ وار پروگرام کي محمد امين ۽ اختر خاصخيلي خطاب ڪندا آهن.

شڪارپور جي رپورٽ

ج.ا.م ضلع شڪارپور پاران جناب علي خان ابڙو، فقير سردار علي ميراڻي جي اڳواڻي ۾ وفد پاران 18.9.2016 تي مختلف علائقن بدرانچ جهلي، ڪلواڙي، بدرانچ مديجي سٽي ۾ وفد روانا ٿيا

رپورٽ: فقير سردار علي ميراڻي/شڪارپور

ج.ا.م مورو جي رپورٽ

ذي القعد تي المرڪز غفاريه مورو ۾ خليفه سيد نصيرالدين شاهه جو عرس ملهايو ويو، مولانا محمد اديس ڏاهري خصوصي خطاب ڪيو. * 22 ذي الحج تي خليفه غلام قادر ميمڻ غفاري جو عرس مبارڪ ملهايو ويو، جنهن ۾ ج.ا.م جي مرڪزي ج.س: انجنيئر غلام محمد ميمڻ ۽ ضلع باڊي جي دوستن، سائين جي فرزندن، جماعت جي ڪثير تعداد ۾ دوستن شرڪت ڪئي. * ڊاڪٽر وجهه الدين ميمڻ ۽ ممتاز چنه جي گهرن ۾ 4 عورتن جا پروگرام ٿيا، * وڻڪاري مهم کي هلائيندي سيپٽمبر ۾ نم جا ٻوٽا لڳايا ويا. * اهڙي ريت 3 مهينن دوران ج.ا.م مورا جا 31 پروگرام ٿيا.

رپورٽ: ڪامران ميمڻ/مورو

انچارج وفد نمبر 29 فقير سڪيلڏو طاهري

پاران عمرڪوٽ، مٺي ۽ بين جاين تي ٽن مهينن دوران 35 پروگرام ڪيا ويا، مختلف علائقن ۾ وفد جي صورت ۾ وڃڻ ٿيو.

برانچ راڻي پور جي رپورٽ

مئي کان آگسٽ 2016ع تائين جي رپورٽ مطابق 20.05.2016 تي وفد خليفه احمد بخش، شمس الدين طاهري، حاجي محمد عباسي ۽ حبيب الله گلال سڳيون ۽ ڪچي ۾ ڳوٺ غلام شبير ڪلهوڙو، ڳوٺ درويش ڪلهوڙو ۾ آمد رمضان بابت پروگرام ڪيا،* برانچ ۾ ر.ط.ج پنجاب کان آيل وفد جي مان ۾ آجياڻو پيش ڪيو ويو.* 10.06.2016 وفد برانچ جي عهديدار جي طبع پرسي لاءِ ڳوٺ حامد ڄامڙو پهتا بوزدار وڏا، تالپر وڏا، ڳوٺ فتح محمد پٽو ۽ ڳوٺ لطف علي شر، ڳوٺ موسيحي ۽ ٽول پلازه راڻي پور ۽ ان جي پرپاسي ڳوٺن ۾ دربارعاليه جي دعوت ڏني وئي.* 15.06.2016 کان ڳوٺ پيلار وڏا، ڳوٺ حاجي واذل، ڳوٺ محمد لائق راجپر (شگرمل) ۾ ۾ رمضان جا فضائل ۽ صحبت صالحين جي موضوع تي پروگرام ٿيو.* قلبي ذڪر جي دعوت ڏني ۽ رمضان المبارڪ جا فضائل بيان ڪيا ويا.* برانچ جي مرڪز جو افتتاح ۽ اسڪول ۾ ختم القرآن جو پروگرام منعقد ڪيو ويو، مهمان خاص مولانا عبدالستار تنيو (ڪهڙا) هئو.* عيد ملن پارٽي ٿي ۽ برانچ بنگل خان چانگ جي ج.س: مرحوم محمد رمضان جي جنازي نماز ۾ عهديدارن شرڪت ڪئي.* ڪيڙي لڳ ڪهڙا استاد عبدالطيف سان گڏ،* 21.08.2016 ڳوٺ قاضي عبدالرحمان، ڳوٺ وليداد لنڊ، بوزدار وڏا ۽ راڻي پور ۾ قرباني جا فضائل ۽ درگاه شريف جي پروگرامن جي دعوت ڏني وئي.* 26.08.2016 تي نري ميرواه ۽ آسپاس ڳوٺن ۾ قرباني جا فضائل، قلبي ذڪر جو طريقو سمجهايو ويو.

رپورٽ: منظور حسين موجائي/راڻي پور

نئون جي رپورٽ

21.9.2016 تي ڳوٺ ڪرمي جو ڪيو ۾ اصلاحي پروگرام کي نذير احمد جو ڪيو، محمد صادق جو ڪيو، بلال جو ڪيو ۽ ٻين حصو ورتو، مولانا محمد عالم جت خطاب ڪيو.* 22.9.16 تي مڪلي ۽ ڳوٺ مالماڙي جو دورو ڪيو ويو، خليفه عبدالحنان، خليفه حضور احمد جو ڪيو هيا،* 23.9 تي المرڪز فيض محمدي طاهريه ماڊل ٽائون ۾ جمع تي مولانا محمد عالم جت خطاب ڪيو،* ڳوٺ محمد هاشم منڌورو ۾ ايصال ثواب جي سلسلي ۾ عظيم الشان پروگرام ٿيو، مقرر خطاب ڪيو.* 24.9 تي جامع مسجد عائشه صديقه ۾ تقريب ۾ صدام ميمڻ، محمد صادق جو ڪيو ۽ ٻين حصو ورتو، خليفه امير محمد جو ڪيو خطاب ڪيو.

رپورٽ: نذير احمد جو ڪيو طاهري صدر ج.ا.م ضلع نئون

انچارج وفد نمبر 303 محمد علي جن طاهري

پاران 50 کان مٿي وفود تشڪيل ڏنا، رمضان شريف جي حوالي سان مختلف ڳوٺن ٿرڙي حاجران، انورآباد، لاکا، ورنڊ ماڇي، خاوند گوگاڻي، جاگير چٽ، وارھ، مرڪنڊ، جوڻيجا، سوالي واهوچو، گائڻچا ۾ پروگرام ٿيا، وفود ۾ غلام نبي عباسي، محمد علي جن، حافظ يار محمد هئا.

انچارج وفد نمبر 233 اعجاز احمد ورياه طاهري

پاران طاهري جماعت جي 13 دوستن کي مسجد ۾ امامت ڏياري، 15 تاريخ تي مصري جڪريجا ۾ حافظ شاهنواز جڪريجو جي معرفت پروگرام ٿيو، روزانو ڪراچي ۾ درس قرآن، درس حديث جو اهتمام ڪيو ويندو آهي، شبير احمد نيازي نعت ومنقبت پيش ڪندو آهي. پاران ڪراچي ۾ تعليم بالغان جو اهتمام ڪيو ويو، روزانو درس قرآن، درس حديث ٿيندو آهي، سجاوڻ لڳ فقير محمد سميچو جي ڳوٺ ۾ پروگرام ٿيو، ماتلي، بدين، حيدرآباد ۽ ٻين جاين تي انفرادي پروگرام ڪيا ويا.

انچارج وفد نمبر 113 مفتي مختار احمد طاهري

پاران خلفاء راشدين مسجد خضر شاه ڳوٺ، نورالاسلام، گلزار مدينه مسجد، نورمصطفى مسجد، حق مدينه مسجد ۾ 54 پروگرام ڪيا ويا، رمضان شريف ۾ جامع مدينه العلوم ۾ درس مسائل جو اهتمام ٿيو.

انچارج وفد نمبر 16 منير احمد عباسي طاهري (خداآباد)

پاران جولاءِ ۾ 58 پروگرام، جن ۾ 30 درس مراقبه، 5 هفتہ وار پروگرام، هر جمع تي وفود 14 علائقن ڏانهن روانا ٿيا، ٻين پروگرامن ۾ محفل ذڪر، يارهين شريف جا پروگرام ٿيا.

انچارج وفد نمبر 496 شاهنواز چانڊيو طاهري

پاران قاضي احمد، سرڪاري کوهه، نواب ولي محمد ۽ ٻين جاين تي تنظيمي ڪم بهتر نموني هلي رهيو آهي، هر جمع تي مختلف علائقن ۾ وفود روانا ڪيا ويندا آهن، 10 پروگرام هر مهيني ۾ ٿيندا آهن.

انچارج وفد نمبر 441 عبدالحق چن

پاران سندس زيرنگراني هفتيوار روحاني تربيتي پروگرام 9.9.2016 تي خالد شيخ جي رهائشگاه تي الياس ڳوٺ ۾ ٿيو.

انچارج وفد نمبر 69 مولانا محمد عاشق لنڊ

پاران گذريل ٽن مهينن دوران 39 پروگرام منعقد ڪيا ويا.

انچارج وفد نمبر 412 نعيم احمد شاهائي

پاران دادو ضلعي ۾ سيپٽمبر ۾ 9 پروگرام منعقد ڪيا ويا.

انچارج وفد نمبر 218 مولانا محمد حسن اوڻو

پاران حضور جن جي نگاه ڪرم سان گذريل ٽن مهينن دوران مندرجہ ذيل علائقن ۾ وڃڻ ٿيو. ج. ا. م. برانچ عبدالعزيز اعوان، مدني مسجد گوليمار، پنگوار ڪالوني، خيرشاهه، حميده مسجد، جامع مسجد نورمصطفى، ڳوٺ شهيد غلام قادر خاصخيلي، فيض محمد پنگوار، محمد خان چانڊيو، چنيسرجمالي، سرهاري 1 ۽ 2، ڪريم بخش چٽو، 60 ميل، ڊوڙ ۽ ضلع سانگهڙ جي شاهي مسجد، چڪ 25، شاهپورچاڪر، شهدادپور، ٻڍو چانڊيو ۾ هفتہ وار ۽ ماهوار پروگرامن ۾ شرڪت ڪري مرشدن جو پيغام پهچايو ويو، **الاصلاح** ۽ **الظاهر** سميت تازو عورتن جي نماز متعلق شايع ٿيل ڪتاب زينت النساء پڻ وڏي تعداد ۾ پهچايو ويو، جڏهن ته حيدرآباد، ٽنڊو محمدان ۽ ڪراچي ۾ پڻ پروگرامن ۾ شرڪت رهي.

147 انچارج وفد نمبر 147 حبيب الله ميمڻ طاهري

پاران هر مهيني ۾ بس اسٽاپ مسجد ڀرپا ۾ درس قرآن، مراقبو، جو اهتمام ڪيو ويندو آهي، هر جمع تي يوسف مسجد دالي ۾ پروگرام ڪيو ويندو آهي، انفرادي توڙي اجتماعي تنظيمي، تبليغي خدمتون سرانجام ڏيندو رهندو آهي، جنهن سان ڪافي فائدو ٿي رهيو آهي، جماعت جا ترجمان **الاصلاح**، **الظاهر** به ڏنا ويندا آهن.

انچارج وفد نمبر 87 فاروق احمد لغاري

پاران ڳڙهي خيرو جي مختلف ڳوٺن محمدپناه بروهي، عبدالعزيز لنڊ، حاجي امير بخش بروهي، بچل لغاري، ڄام خان اڀري، نظام الدين ڪٿوهر ۽ ٻين ۾ 3 مهينن دوران 30 کان مٿي وفود پروگرام تشڪيل ڏنا ويا، وفد ۾ مولانا سردار بخش جلباڻي، حافظ محمد موسيٰ بروهي، غلام علي بروهي، غلام محمد اڀري ۽ ٻيا دوست شامل هئا.

انچارج وفد نمبر 189 حضور علي جوڳيو

پاران ج. ا. م. ۽ ر. ط. ج. مڪلي جي دوستن سان گڏجي مڪلي ۽ ڀرپاسي ۾ 4 ماهوار، 20 هفتيوار پروگرام، جنهن ۾ يارهين شريف به شامل آهي، مختلف ڳوٺن هاشم بروهي، وڏيرو رسول بخش جاکرو ۾ ٿيا،* بلال مسجد ڀٽي محل ۾ پڻ پروگرام ٿيو، ڊاڪٽر توصيف صاحب سميت ذوالفقار طاهري، حافظ لياقت علي، حافظ هدايت الله، سڄڻ علي، محمد عالم، غلام حيدر، شڪيل ڀٽي شريڪ، * 22.9.16 تي مڪلي ۾ خليفه مولانا محمدعالم جت طاهري جلوسي کي خطاب ڪيو.

مختصر اهم خبرون

**** انچارج وفد نمبر 172 جناب عبدالقدير شيخ**
پاران 15 پروگرام تبليغي ۽ تنظيمي پروگرام 12
ڪيا ويا، غفاريه مسجد لاڙڪاڻو ۾ ٿيل پروگرام ۾ خطاب ڪيو.
* انچارج وفد نمبر 447 محمد امين اوڻو پاران 21 پروگرامن ۾ شرڪت
۽ هر جمع تي شهر کان ٻاهر وفد جي صورت ۾ وڃڻ ٿيندو آهي. *
انچارج وفد نمبر 70 پاران 1.9 تي خليفه اميربخش مري جي
زير صدارت الهيار ڳوٺ ٽنڊو آدم ۾ روحاني محفل ٿي، جڏهن ته جولاءِ،
آگسٽ ۾ 45 پروگرام ڪيا ويا. * درگاهه غريب آباد لاڙڪاڻو ۾ انجمن
نونهال طاهريه جو يونٽ ڪوليو ويو آهي، آگسٽ ۾ گرمي کان بچاءُ لاءِ
ٿڌي پاڻي جي سبيل پڻ لڳائي وئي، هر هفتي وفدن جي صورت ۾
دوست مختلف جاين ڏانهن ويندا آهن، هفتي وار پروگرامن ۾ درس
قرآن جو پڻ اهم ڪم ڪيو ويندو آهي. * 27 آگسٽ تي گوليمار
ڪنڌڪوٽ ۾ ٿيل پروگرام کي مولانا محمد عرف نالي منو، مفتي
محمد عاشق لنڊ طاهري خطاب ڪيو. * 9.9 تي ماهوار محفل ڳوٺ
اختيار خان ۾ ٿي، نعت خوان مولانا مقصود نعت منقبت پڙهي، مولانا
عبدالقدوس طاهري تقرير ڪئي.

* ج.ا.م. برانچ نوشهروفيروز پاران ماهوار 14 جو پروگرام ٿيو، صدر
ممتاز لانگهه خطاب ڪيو. جڏهن ته ٻئي پروگرام کي صوبائي جنرل
س: قاضي مشهود احمد قريشي خطاب ڪيو. * 11.9.2016 تي ٽنڊو آدم
۾ خليفه اميربخش مري طاهري جي صدارت ۾ عبدالحميد ساند جي
تعاون سان عظيم الشان جلسو ٿيو، جنهن کي مفتي محمد اصغر ميمڻ
خطاب ڪيو. * 16.9.2016 تي حاجي سڀاڳو مسجد ۾ پروگرام کي
خليفه نور احمد کتي خطاب ڪيو. * ج.ع. ط. ضلع مٽياري پاران نور
محمدي مسجد ميمڻ جي وسي ۾ يارهين شريف کي فاروق ڪوسو،
نواز چوهاڻ، ثناء الله، مولوي عبدالجبار راهمون خطاب ڪيو. *
* 12.9.2016 تي وڳڻ شهر ۾ جلبي ۾ محمد يعقوب ابڙو، نثار احمد
نعت منقبت پيش ڪئي، جڏهن ته قاري عبيدالله پنهور خطاب ڪيو. *
* 9.9.2016 محفل ذڪر ۽ يارهين شريف بسلسلہ ختم نبوت جو
پروگرام جامع مسجد اويس قرني قاسم آباد ۾ ٿيو، جنهن کي ج.ع. ط.
جي ضلعي عهديدار مولانا عبدالخالق چاچڙ خطاب ڪيو. * * 30.8.16 تي
ر.ط. ج. جي ضلعي عهديدارن جاويد اوکاڻي، فنانس حافظ ظهورجي
زير نگراني پارس پبلڪ اسڪول ڪنڌڪوٽ ۾ جماعت جو پيغام

انتقال ڀرملال

الاصلاح پبليڪيشن دادو جي سينئر سب ايڊيٽر طاھري عبدالله ڪوڪر جي سوٽ جي وفات، ج.ع.ط صوبہ سنڌ جي صدر مولانا ديدار حسين ڪوھارو طاھري جي والده جي وفات، ج.ع.ط جي مرڪزي جوائنٽ سيڪريٽري مولانا عرض محمد چانڊيو جي وڏي پيءُ مولانا عبیداللہ چانڊيو جي وفات، ج.ع.ط جي مرڪزي پريس سيڪريٽري مولانا احمد نواز ميمڻ جي پاڄاڻي، ج.ع.ط ضلع لاڙڪاڻي جي پريس س: مولانا شاهنواز ميمڻ جي گھرواريءَ جي وفات، الاصلاح جي سائاري دوست ۽ ضلع دادو (1) جي صدر جناب غلام نبي ميمڻ جي امڙ جي وفات، ڪمپيوٽر آپريٽر مسعود علي ڀٽي جي چاچي دريا خان ڀٽي جي وفات، مولانا محمد عاشق لنڊ جي معصوم پٽ جي وفات، ج.ا.م. خيرپور جي سينئر اڳواڻ محمد رمضان چانگ جي وفات، ج.ا.م. هڱورج جي محمد شريف گلال جي والد جي وفات، ج.ا.م. ضلع خيرپور جي مولانا واجب علي ڪوسو جي امڙ جي وفات، ڊرائيور آصف علي لاڙڪ جي چاچي عبدالخالق لاڙڪ جي وفات، درگاهه ويهڙ شريف جي سجاده نشين جي ۽ پير مفتي خليل احمد جان جي مامي حافظ محمد بخش جي وفات، الاصلاح جي معاون سب ايڊيٽر ۽ ڪمپوزر وفا شرطاھري، ج.ع.ط ضلع نوشهروفيروز جي صدر مولانا اسرار احمد، مولانا محمد اسحاق شر جي چاچي حر مجاهد فورس اڳواڻ فقير نورالدين شر جي وفات، ۽ سندن ماروٽ انجنيئر ممتاز علي شر، مولانا محمد اسحاق شر جي سوٽ جي وفات، ج.ع.ط ضلع جيڪب آباد جي صدر خليفہ مولانا فاروق احمد لغاري جو چاچو حاجي رسول بخش لغاري جي وفات، الاصلاح جي اعزازي رپورٽر ابوبڪر بوزدار (طاھرآباد شريف) جو سوٽ جي وفات، فقيرمبين بوزدار، فقيرسليم بوزدار جي وفات، تنڊومحمد خان جي فقير نظام الدين طاھري ۽ فقير صلاح الدين جي والده جي وفات، سکر جي پرويز خان جي والده جي وفات، تي جملہ مسلمان پاٿرن ۽ پينرن جي اوچتي لاڏاڻي تي گھري غم ۽ ڏک جو اظهار ڪندي، جملہ عزيزن ۽ رشتيدارن سان تعزيت ڪريون ٿا.

اَنَا لِلّٰهِ وَاَنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ

ڏٺي در دعا آهي ته شال الله تعالى مرحومين کي غريق

ادارو

رحمت فرمائي. (آمين)

سوالن جا درست جواب

- جواب 1: سن 9 هجري ۾
جواب 2: پيڻ، پيهڻ، ذرا ذرا ڪرڻ
جواب 3: حضرت مولانا حبيب الرحمن گبول طاهري
جواب 4: حضرت عبدالوهاب عليه الرحمة
جواب 5: ذرا گردن ڇڪائي ڏيکڻي

انعامي سلسلي ۾ ڪوئن پريندر دوستن جا نالا

استاد عبدالرحيم ميمڻ طاهري/ نوابشاهه، محمد عارف عاشق عباسي/دين پور، ولي محمد راجڙ، حفيظ الرحمان پنهور، خان محمد سيهڙ/نصيرآباد، فقير سردار علي ميراڻي، علي خان ابڙو/شڪارپور، ياسر علي، حنيف بروهي، حق نواز ميمڻ/غريب آباد لاڙڪاڻو، عبدالقدوس آلڪاڻي/ٽنڊو غلام حيدر، اصغر علي لانگاه/مٽياري، مڌر، ميسر، مصور، مظهر علي خان ڪلهوڙو، محمد عيسى ڪٽي/ٽنڊو محمد خان، خادم حسين چانڊيو، نويد علي مري/قاضي احمد، راحيل امين ميمڻ، طيبه طاهري، سلمان ڪوڪر/دادو، اعجاز احمد ورياهه، سليم ورياهه/اڏيرولعل، ولي محمد راجڙ نصيرآباد، عبدالغفار/ڊاسوڙي شريف ٽنڊو الهيار، سليم ورياهه، اطهر حسين پٽي/ٽنڊو غلام حيدر، طلحہ طاهري، اريج، زيد محمد بخش جوڻيجو/نئون ڏيرو، محمد احسن شر، مسرور اسرار، وفا عمران، يحيٰ شاهه، وليد شاهه/درگاه الله آباد، ياسين خان، راجه شر، صدام حسين، محمد امين ناز، رضوان شر/نري ميرواهه، شاهنواز چانڊيو، خادم حسين چانڊيو، عبدالقادر چانڊيو/سرڪاري کوهه، ڪريم بخش چنه طاهري/مريم گارڊن ڪوٽڙي، گل منير طاهري/ڪي ڪي بستي ڪوٽڙي، حافظ شڪيل احمد مرڪنڊ، حافظ محمد مراد مرڪنڊ، علي گل مرڪنڊ، مظهر علي مرڪنڊ، شرف الدين مرڪنڊ، محمد حسن پنهور، محمد يعقوب ابڙو، طيبه طاهري، حافظ عبدالوهاب بروهي/واره.

انعام حاصل ڪندڙ خوشنصيب

محمد عارف عاشق عباسي/دين پور شريف

سوالن جا جواب

هيٺ ڏنل ڪجهه سوال رسالي مان ۽ ڪجهه سوال عام معلومات جا ڏنل آهن. هيٺين سوالن جا درست جواب اوهان 10 ڊسمبر 2016ع تائين اصلاح جي ڏنل ايڊريس تي ڏياري موڪليو.

نوٽ: ڪو به ڪانسواءِ حصو وٺندڙ کي انعامي مقابلي ۾ شامل نه ڪيو ويندو، جڏهن ته صحيح جواب اماڻيندڙن کي ڪٿي ذريعي انعام ڏنا ويندا. هي رسالو اوهان جو پنهنجو آهي، هن کي بهتر بڻائڻ ۽ عام ڪرڻ ۾ پنهنجي اخلاقي ذميواري محسوس ڪندا. (ادارو)

سوال

- سوال 1: حضرت خديجة الكبرى رضي الله عنها جو ڪهڙو لقب آهي؟
- سوال 2: غلاف ڪعبه ڪهڙي مهيني ۾ تبديل ڪيو ويندو آهي؟
- سوال 3: شاهه عبداللطيف ڀٽائي رح جو عرس ڪهڙي تاريخ تي ٿيندو آهي؟
- سوال 4: لابه جي معنيٰ ڇا آهي؟
- سوال 5: سختي شهادت جي نسورو ٿي ناز شعر مڪمل ڪري شاعر جو نالو لکو؟

ڪو به نمبر 20

موڪليندڙ جو نالو:

ايڊريس:

جواب 1:

جواب 2:

جواب 3:

جواب 4:

جواب 5:

ڪمپيوٽرائزڊ ڪمپوزنگ: وفانڊيز احمد شطاهري الله آبادي.

اسین پیغام امن ۽ محبت جا سفیر آھیون

مخائبہ: وطنی طلبہ جماعت پاکستان

الاصلاح پبلیکیشن دادو پاران عورتن جي ضروري مسائل ۽ نماز بابت ڪتاب زینت النساء

طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَمُسْلِمَةٍ (الحديث)

زینت النساء

نماز ۽ پاڪائي جا مسائل

خاص عورتن لاءِ

مؤلف

استاد العلماء حضرت علامہ مولانا خلیفہ
عبدالرحمن وگن نقشبندی
غفاري، بخشي، طاهري دامت برکاته

الاصلاح پبلیکیشن دادو

شایع ٿي چڪو آهي

80 پیجن تي مشتمل بهترين پيپر

۽ خوبصورت ٿاڻيٿل سان پيش خدمت آهي

قيمت صرف =/60 روپيه

رابطي لاءِ

وفا نذیر احمد شر طاهري

0300-3159721